

ระบบเตือนภัยด้านแรงงาน

Thai Labour Market Early Warning System

ไตรมาส 1/2563

กองเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

บทสรุปผู้บริหาร

1. สถานการณ์ด้านแรงงาน
2. สถานการณ์การจ้างงาน รายสาขา / พื้นที่
3. ระบบเตือนภัยด้านแรงงาน

สรุปรวม ผลการประมาณการระบบเตือนภัยด้านแรงงาน (รายไตรมาส)

1

ประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตด้านแรงงาน

☐ การจ้างงาน ภาพรวม

2

☐ การว่างงาน ภาพรวม

3

☐ การจ้างงาน รายสาขา 17 สาขา

4 - 20

1. ภาคเกษตรกรรม
2. สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม
3. สาขาการผลิตสิ่งทอ
4. สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
5. สาขาการผลิตไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้และเครื่องเรือน
6. สาขาแม่พิมพ์ (โลหะประดิษฐ์)
7. สาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ฯ
8. สาขาการผลิตยานยนต์ฯ และชิ้นส่วน
9. สาขาก่อสร้าง
10. สาขาการค้า
11. สาขาการขนส่ง
12. สาขาที่พักแรม
13. สาขาบริการด้านอาหาร (ภัตตาคาร)
14. สาขาสื่อกลางทางการเงิน
15. สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์
16. สาขาบริการด้านสุขภาพ
17. สาขาอวกาศยาน

☐ การจ้างงาน และการว่างงาน รายพื้นที่ 10 พื้นที่

21 - 40

1. กรุงเทพฯ และปริมณฑล
2. ภาคกลาง
3. ภาคตะวันตก
4. ภาคตะวันออก
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
6. ภาคเหนือ
7. ภาคใต้
8. เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
9. เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้
10. เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ภาคผนวก

สถิติแรงงาน ไตรมาส 1 ปี 2563

สถิติผลการประมาณการของระบบเตือนภัยด้านแรงงาน ปี 2562-2563

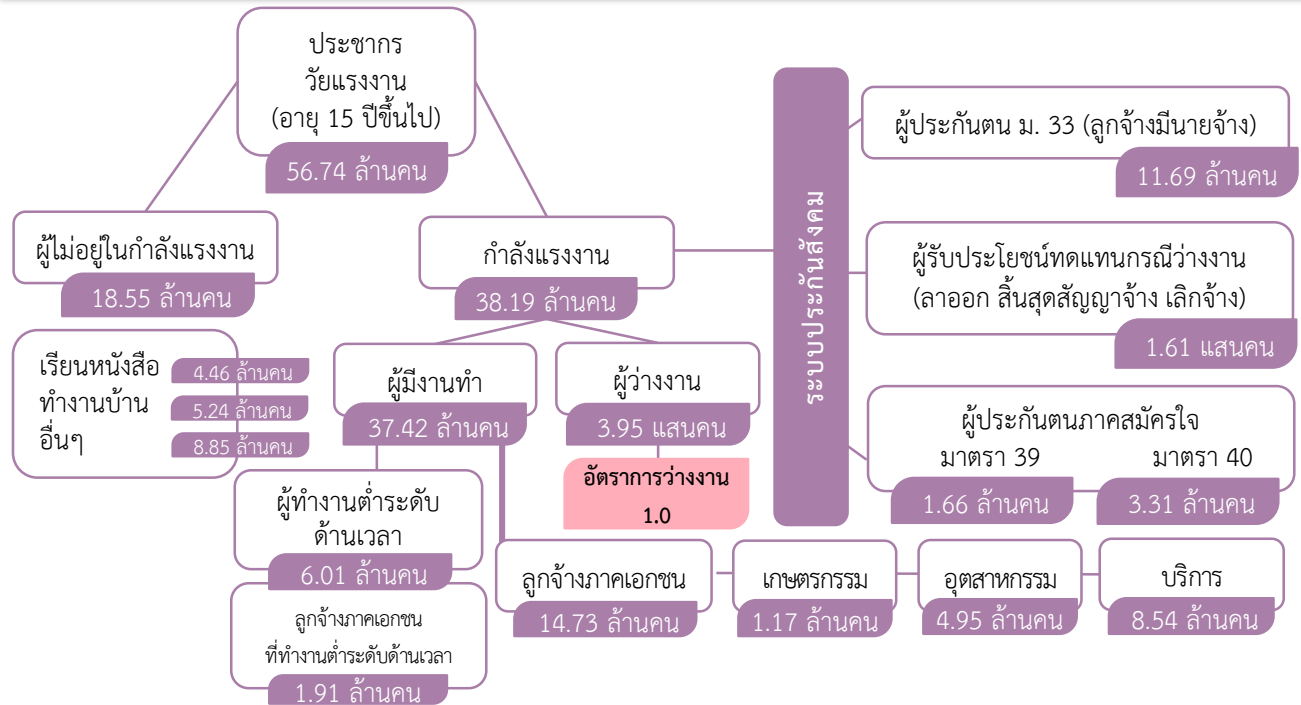

บทสรุปผู้บริหาร¹

สถานการณ์ด้านแรงงาน

ไตรมาส 1 ปี 2563

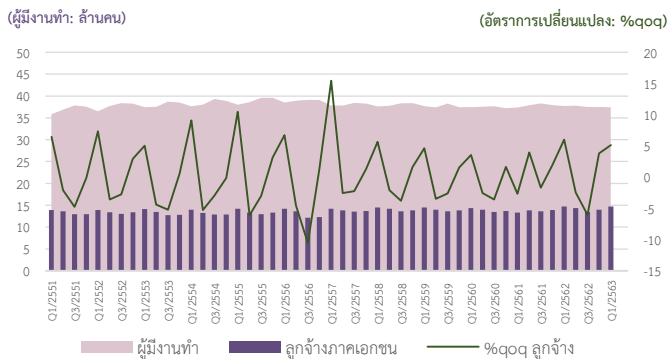
ภาวะการมีงานทำของประชากร (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ)

สถานการณ์ด้านแรงงาน

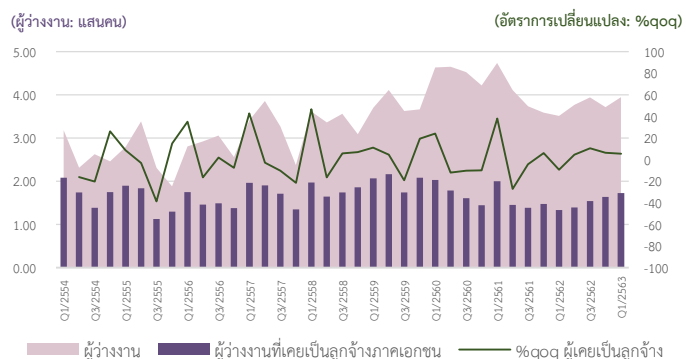
การจ้างงาน

ผู้มีงานทำ 37.42 ล้านคน	ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชน 14.73 ล้านคน (39.35% ของผู้มีงานทำทั้งหมด)
ลดลง -0.74% ต่อปี (จาก Q1/2562)	เพิ่มขึ้น 0.01% ต่อปี (จาก Q1/2562)
ลดลง -0.16% ต่อไตรมาส (%qoq) คิดเป็นลดลง 58,711 คน	เพิ่มขึ้น 5.12% ต่อไตรมาส (%qoq) คิดเป็นเพิ่มขึ้น 716,917 คน

การว่างงาน

ผู้ว่างงาน 3.95 แสนคน	ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.73 แสนคน (43.73% ของผู้ว่างงานทั้งหมด)
เพิ่มขึ้น 12.35% ต่อปี (จาก Q1/2562)	เพิ่มขึ้น 29.35% ต่อปี (จาก Q1/2562)
เพิ่มขึ้น 6.20% ต่อไตรมาส (%qoq) คิดเป็นเพิ่มขึ้น 23,043 คน	เพิ่มขึ้น 5.54% ต่อไตรมาส (%qoq) คิดเป็นเพิ่มขึ้น 9,061 คน

- ภาพรวมจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดทรงตัวมาโดยตลอด เติบโตแล้วอยู่ระหว่าง 37.5–38.0 ล้านคนในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่ไตรมาส 3 ของทุกปีจะมีผู้มีงานทำสูงสุด
- ลูกจ้างภาคเอกชนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 35 – 39 ของผู้มีงานทำทั้งหมดมาโดยตลอด อัตราการขยายตัวต่อไตรมาสมีลักษณะของผลตามฤดูกาลที่ชัดเจน โดยส่วนใหญ่ไตรมาสแรกของทุกปีจะมีการขยายตัวต่อไตรมาส (%qoq) สูง
- Q1/2563 การจ้างงานเพิ่มขึ้น 0.01% จากไตรมาสเดียวกันปีก่อน หรือ 1,118 คน และเพิ่มขึ้น 5.12% จากไตรมาสก่อนหน้า หรือ 7.17 แสนคน

- ภาพรวมจำนวนผู้ว่างงานสูงในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ปี 2560 มีการว่างงานสูงสุด โดยส่วนใหญ่ช่วงกลางปีของทุกปีจำนวนผู้ว่างงานจะอยู่ในระดับต่ำโดยเปรียบเทียบ
- ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 38 ของผู้ว่างงานทั้งหมด ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา อัตราการขยายตัวต่อไตรมาสมีลักษณะของผลตามฤดูกาล โดยส่วนใหญ่ไตรมาสแรกของทุกปีจะมีการขยายตัวต่อไตรมาส (%qoq) สูง
- Q1/2563 การว่างงานเพิ่มขึ้น 29.35% จากไตรมาสเดียวกันปีก่อน หรือ 39,147 คน และเพิ่มขึ้น 5.54% จากไตรมาสก่อนหน้า หรือ 9,061 คน

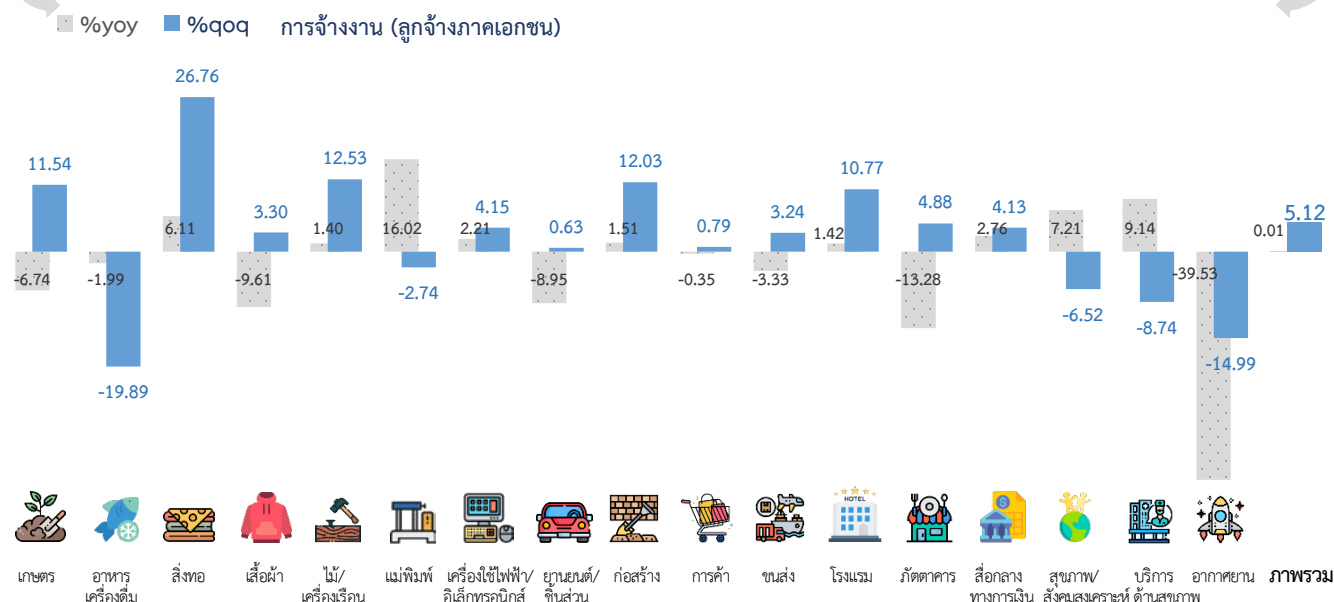
บทสรุปผู้บริหาร ๒.

สถานการณ์การจ้างงาน รายสาขา / พื้นที่

ไตรมาส 1 ปี 2563

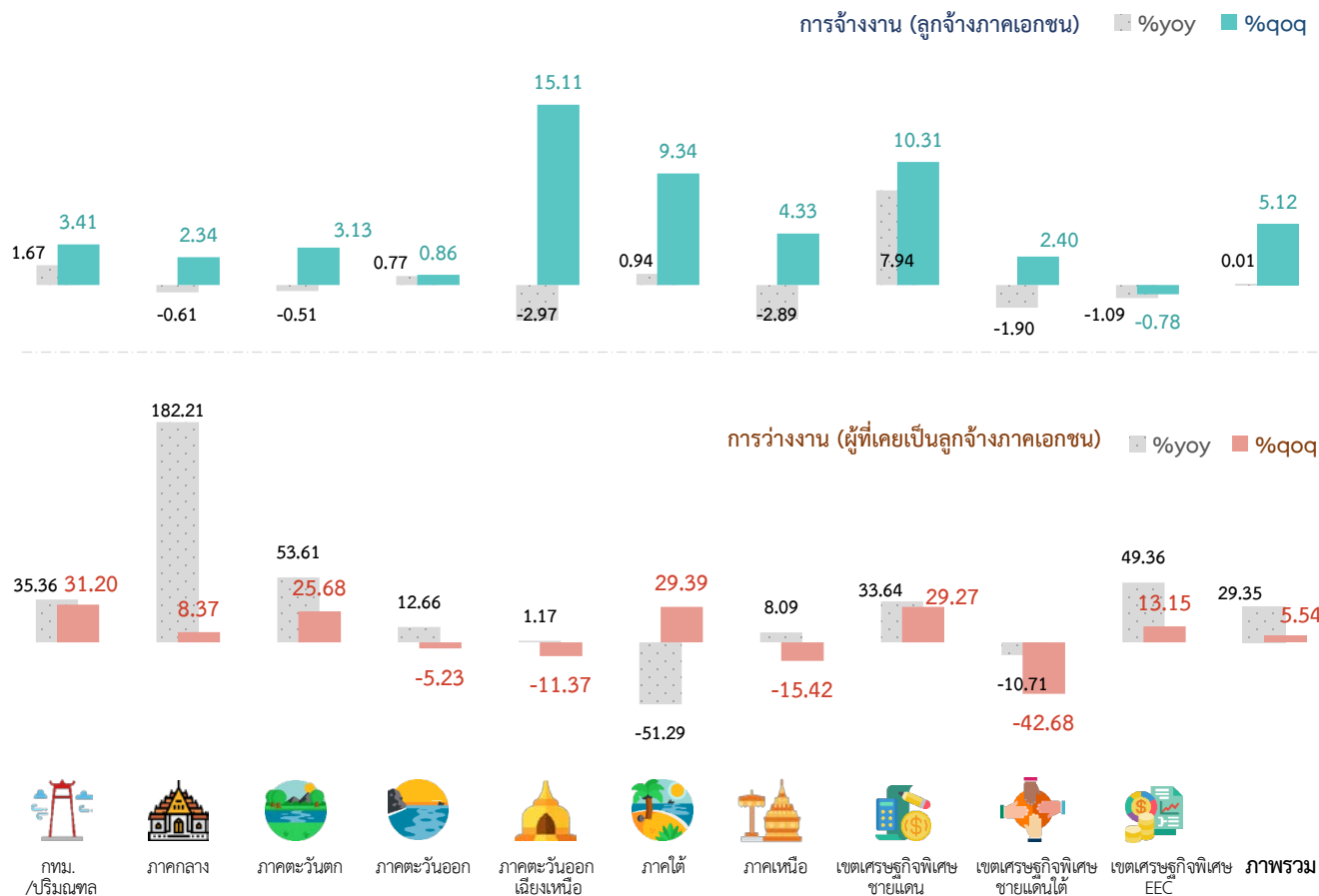
การเปลี่ยนแปลงของการจ้างงาน รายสาขา 17 สาขาอุตสาหกรรม

จากไตรมาสก่อนหน้า (qoq) จากระยะเดียวกันปีก่อนหน้า (yoy)

การเปลี่ยนแปลงของการจ้างงาน และการว่างงาน รายพื้นที่ 10 พื้นที่

จากไตรมาสก่อนหน้า (qoq) จากระยะเดียวกันปีก่อนหน้า (yoy)

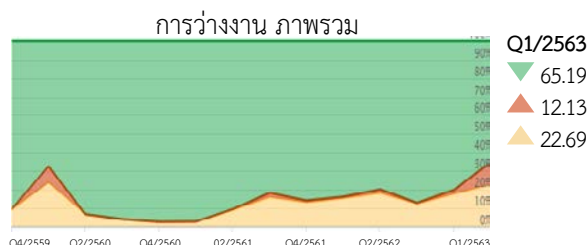
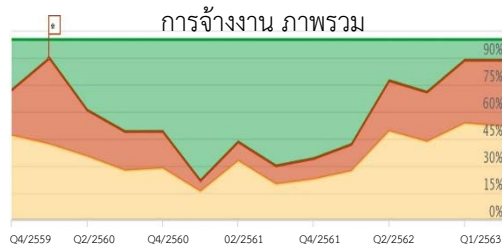

บทสรุปผู้บริหาร 3.

ระบบเตือนภัยด้านแรงงาน

ไตรมาส 1 ปี 2563

- ☐ ภาวะตลาดแรงงานของลูกจ้างภาคเอกชนทั้งหมด ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า: การจ้างงานมีสถานะการประมาณ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤต (ร้อยละ 51.81) โดยมีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 36.63 ในขณะที่การว่างงานของผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน มีสถานะการประมาณ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติ (ร้อยละ 65.19 โดยมีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงานร้อยละ 12.13

โอกาสเกิดเหตุการณ์ทั้ง 3 แบบ (ปกติ ก่อนวิกฤต ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤต) มีความสัมพันธ์กับ 100 โดยสถานะการประมาณ คือ เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดมากที่สุด

ประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การจ้างงาน 17 รายสาขา ภายในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

ผลการประมาณการ : การจ้างงานมีโอกาสเกิดวิกฤต 1 สาขา คือ **เกษตรกรรม**

12 สาขาที่ประมาณการได้เหตุการณ์ปกติ: สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน สาขาแม่พิมพ์ สาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน สาขาการค้า สาขาขนส่ง สาขาที่พักแรม สาขาบริการด้านอาหาร สาขาสื่อกลางทางการเงิน และสาขาอากาศยาน

4 สาขาที่ประมาณการได้เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤต: สาขาการผลิตสิ่งทอ สาขาก่อสร้าง สาขาสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ และสาขาบริการด้านสุขภาพ

มีโอกาสสูงถึงร้อยละ 88.72 ที่การจ้างงานภาคเกษตรกรรม จะเกิดวิกฤตในอนาคต (4 ไตรมาสข้างหน้า) กล่าวคือ คาดการณ์ว่าการจ้างงานภาคเกษตรกรรมจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงต่ำกว่าร้อยละ -8.07 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งไตรมาส 4/2562 – ไตรมาส 1/2563 ที่ผ่านมา การจ้างงานภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มเข้าใกล้ภาวะวิกฤต

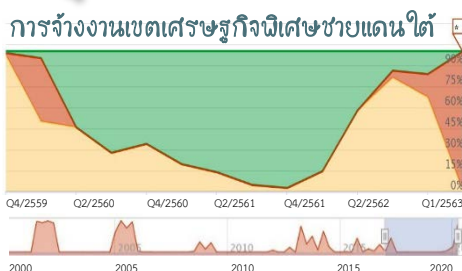
มาต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับการคาดการณ์ที่ผ่านมา โดยไตรมาส 1/2563 ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ระบุว่า ภาคเกษตรกรรมมีจำนวนลูกจ้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ -6.74 หรือลดลง 8.5 หมื่นคน จากไตรมาส 1/2562 (yoy) อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (qoq) มีการเพิ่มขึ้นตามผลของฤดูกาลร้อยละ 11.54 หรือเพิ่มขึ้น 1.2 แสนคน

ประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การจ้างงานและการว่างงาน 10 พื้นที่ ภายในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

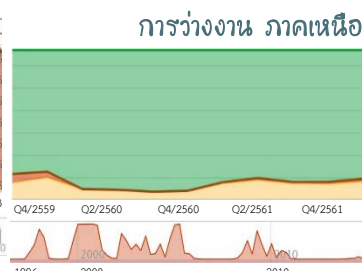

ผลการประมาณการ : พื้นที่ควรเฝ้าระวังการจ้างงาน คือ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

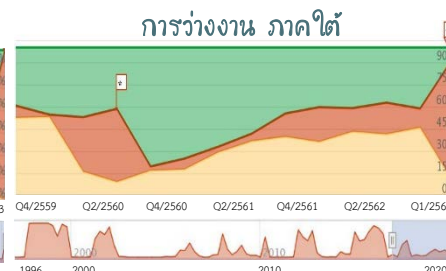
พื้นที่ควรเฝ้าระวังการว่างงาน คือ ภาคเหนือ และภาคใต้

มีโอกาสเกิดวิกฤตจ้างงาน ร้อยละ 99.41

มีโอกาสเกิดวิกฤตว่างงาน ร้อยละ 99.96

มีโอกาสเกิดวิกฤตว่างงาน ร้อยละ 85.37

สรุป การประมาณการของระบบเตือนภัยด้านแรงงาน

ไตรมาส 1/2563

- ❑ การประมาณการสถานการณ์ด้านแรงงาน (รายไตรมาส) ผ่านระบบเตือนภัยด้านแรงงาน มุ่งเน้นที่การพิจารณาสถานะของการจ้างงาน และการว่างงานของแรงงานที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชน เป็นสำคัญ โดยทำการประมาณการหาโอกาส (ความน่าจะเป็น) ที่จะเกิดวิกฤต การจ้างงาน และวิกฤตการว่างงาน ที่อาจเกิดขึ้นภายในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า
- ❑ การวิเคราะห์จะแบ่งเหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นเป็น 3 กรณี ได้แก่ เหตุการณ์ปกติ (Normal) เหตุการณ์ช่วงเวลาก่อนวิกฤตภายใน ระยะเวลา 4 ไตรมาส (Pre-Crisis) เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤต (Transition/Post-Crisis)
- ❑ สถานะการประมาณ (Status) คือ ภาวะการจ้างงานและการว่างงานที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุดจาก 3 เหตุการณ์ข้างต้น

ผลการคาดการณ์

“สถานการณ์ด้านแรงงาน เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564”

- ❑ การจ้างงาน ภาพรวม: คาดการณ์ว่าภายใน 4 ไตรมาสข้างหน้า การจ้างงานมีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 36.63 เพิ่มขึ้นจากการประมาณการ ของไตรมาสก่อนหน้าที่ 35.02 สถานะ (Status) ของสถานการณ์การจ้างงานได้ว่าจะอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตคิดเป็นร้อยละ 51.81
- ❑ การว่างงาน ภาพรวม: คาดการณ์ว่าภายใน 4 ไตรมาสข้างหน้า การว่างงานมีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 22.69 เพิ่มขึ้นจากการประมาณการ ของไตรมาสก่อนหน้าที่ 17.54 สถานะ (Status) ของสถานการณ์การว่างงานได้ว่าจะอยู่ในภาวะปกติคิดเป็นร้อยละ 65.19

- ❑ การจ้างงาน รายสาขา 17 สาขา

ภาคเกษตร 1 สาขา

1. เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง

ภาคอุตสาหกรรม 7 สาขาการผลิต

1. การอาหารและเครื่องดื่ม 2. การผลิตสิ่งทอ 3. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย 4. การผลิตไม้และเครื่องเรือน 5. การผลิตโลหะประดิษฐ์ และแม่พิมพ์ 6. การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ฯ และ 7. การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน

ภาคบริการ 9 สาขา

1. ก่อสร้าง 2. การค้า 3. ขนส่ง 4. ที่พักแรม 5. บริการด้านอาหาร 6. การเงิน 7. สุขภาพและสังคมสงเคราะห์ 8. บริการด้านสุขภาพ และ 9. อากาศยาน

สาขาที่แจ้งเตือนโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน

สาขาเกษตรกรรม: คาดการณ์ว่าอยู่ในสถานะเฝ้าระวังการจ้างงานของลูกจ้างภาคเอกชน โดยมีสถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตในช่วงเดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564 ที่ร้อยละ 88.72 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

- ❑ การจ้างงาน และการว่างงาน รายพื้นที่ 10 พื้นที่

กทม.และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

พื้นที่ที่แจ้งเตือนโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน

เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้: คาดการณ์ว่าอยู่ในสถานะเฝ้าระวังการจ้างงานของลูกจ้างภาคเอกชน โดยมีสถานะของการ ประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตในช่วงเดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564 ที่ร้อยละ 99.41 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

พื้นที่ที่แจ้งเตือนโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน

ภาคเหนือ: คาดการณ์ว่าอยู่ในสถานะเฝ้าระวังการว่างงานของผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างเอกชนมาก่อน โดยมีสถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตในช่วงเดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564 ที่ร้อยละ 99.96 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

ภาคใต้: คาดการณ์ว่าอยู่ในสถานะเฝ้าระวังการว่างงานของผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างเอกชนมาก่อน โดยมีสถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตในช่วงเดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564 ที่ร้อยละ 85.37 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

การจ้างงาน

การจ้างงานในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ในภาคเอกชน ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ และลูกจ้างภาครัฐ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก แบ่งการวิเคราะห์เป็น การจ้างงาน ภาพรวม รายสาขา และรายพื้นที่ โดยหากพิจารณาเทียบกับจำนวนลูกจ้างในระบบประกันสังคม (ผู้ประกันตน ม. 33) ซึ่งเป็นข้อมูลรายทะเบียน จะไม่ตรงกันและพบว่าข้อมูลจากการสำรวจมีจำนวนมากกว่า เพราะนับรวมลูกจ้างที่อยู่นอกระบบประกันสังคมด้วย

สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 37.42 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 14.73 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 39.35)

การจ้างงานภาพรวมขยายตัวร้อยละ 5.12 จากไตรมาสก่อนหน้า

(เพิ่มขึ้น 716,917 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาก่อสร้าง

อาคารที่พักอาศัย การปลูกยางพารา และการขายปลีก ตามลำดับ เป็นสำคัญ

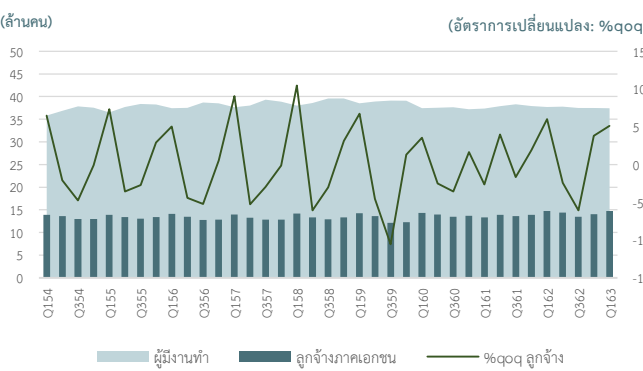
ในขณะที่การจ้างงานลดลงในสาขาการผลิตกระดาษฯ การเตรียมสถานที่

ก่อสร้าง และสาขาที่พักแรมกลุ่มโรงแรม/รีสอร์ท/ห้องชุด เป็นสำคัญ

•เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: ภาพรวมการจ้างงานไตรมาสนี้

ดีกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อนเล็กน้อย โดยขยายตัวร้อยละ 0.01

หรือเพิ่มขึ้น 1,118 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน ในไตรมาสนี้:

เศรษฐกิจในไตรมาส 1/2563 หดตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อน จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบรุนแรงต่ออุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมและเครื่องจักรการลงทุนภาคเอกชนหดตัวตาม กิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศหดตัวลงจากการส่งออกสินค้าที่ไม่รวมทองคำหดตัว ภาคการท่องเที่ยวที่หดตัวสูง ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ลดลงมากส่งผลกระทบรุนแรงต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร และธุรกิจขนส่งผู้โดยสาร เครื่องจักรบริโภคภาคเอกชนลดลงตามรายได้ จากปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อภาคครัวเรือนที่อ่อนแอลง ทั้งในด้านรายได้ การจ้างงาน และความเชื่อมั่นผู้บริโภค รวมทั้งเป็นผลจากมาตรการควบคุมและความกังวลต่อโรค COVID-19 ซึ่งทำให้การเดินทางและการใช้จ่ายนอกบ้านลดลง โดยมีเพียงการใช้จ่ายในหมวดสินค้าจำเป็นที่ยังขยายตัวได้ และด้านการใช้จ่ายภาครัฐที่หดตัวต่อเนื่องจากความล่าช้าของ พ.ร.บ. งบประมาณปี 2563 (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตของการจ้างงาน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

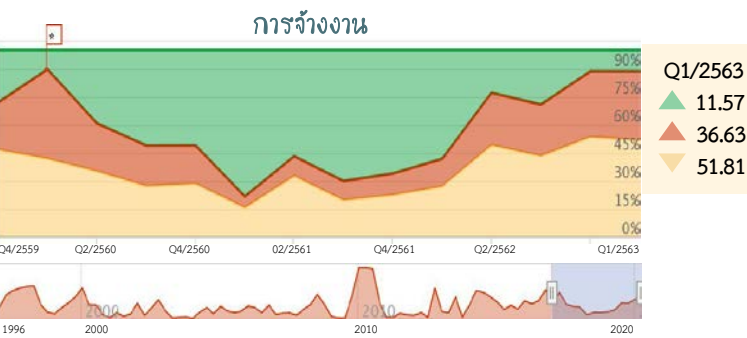
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้ผลิต มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ดอลลาร์ สรอ. และการทำธุรกรรมที่ดิน ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชน ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -0.98 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสดังกล่าวที่ร้อยละ 36.63 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 35.02)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤตที่ร้อยละ 36.63 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ) ภาพรวมการจ้างงานส่งสัญญาณทรงตัวจากไตรมาสก่อน

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน					
(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	58.23	22.86	29.22	11.52	11.57
Pre-Crisis	14.73	27.99	27.50	35.02	36.63
Post-Crisis	27.04	49.14	43.28	53.46	51.81
Status	▲	▲	▲	▲	▲

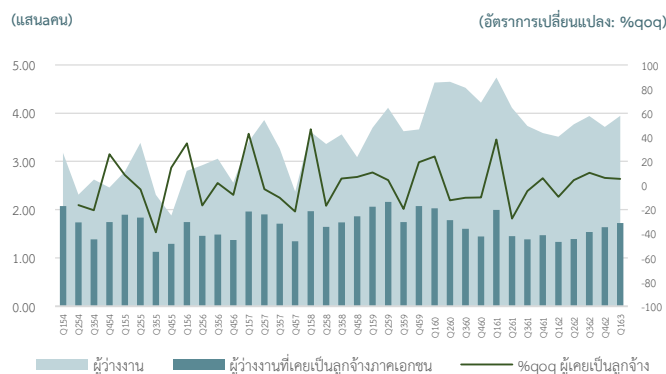
สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การว่างงานภาคเอกชน

การว่างงาน

การว่างงาน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน เท่านั้น โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น การว่างงาน ภาพรวม และรายพื้นที่ โดยหากพิจารณาเทียบกับผู้ว่างงานในระบบประกันสังคม (ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนการว่างงาน) ซึ่งเป็นข้อมูลรายทะเบียน จะไม่ตรงกันและพบว่าข้อมูลจากการสำรวจมีจำนวนมากกว่า เพราะนับรวมผู้ว่างงานที่อยู่นอกระบบประกันสังคมผู้ว่างงานที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนขอรับสิทธิประโยชน์ฯ และผู้ว่างงานกรณีที่รับสิทธิประโยชน์ฯ ครบกำหนดระยะเวลาแล้วแต่ยังหางานใหม่ไม่ได้ด้วย

สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 อัตราการว่างงาน = 1.0

มีจำนวนผู้ว่างงาน 3.95 แสนคน คิดเป็นผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน 1.73 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 43.73) การว่างงานของผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อนขยายตัวร้อยละ 5.54 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 9,061 คน) โดยเป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC (การค้า ขนส่ง โรงแรม) ภาคกลาง (เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การค้า ก่อสร้าง) และภาคใต้ (เกษตร การผลิตอาหาร การผลิตไม้และเครื่องเรือน ขนส่ง) ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่การว่างงานในพื้นที่กทม.และปริมณฑล ลดลงกว่า 2 หมื่นคน โดยลดลงในเกือบทุกสาขา ยกเว้นสาขาขนส่ง

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.35 หรือเพิ่มขึ้น 39,147 คน

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตของการว่างงาน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐานผู้บริโภค ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจไทย ดัชนีราคาผู้ผลิต และมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท ตามลำดับ

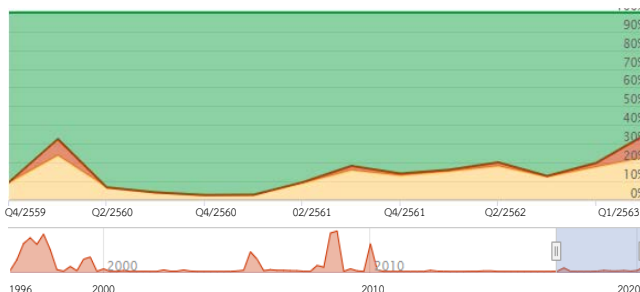
วิกฤตการว่างงาน หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน เพิ่มขึ้นมากกว่า 94,659 คนจากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า การว่างงาน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 12.13 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 2.18)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ภาวะปกติที่ร้อยละ 65.19 เพราะมีค่ามากที่สุดทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	83.79	79.94	87.11	80.28	65.19
Pre-Crisis	0.96	2.04	0.57	2.18	12.13
Post-Crisis	15.26	18.03	12.32	17.54	22.69
Status	▲	▲	▲	▲	▲

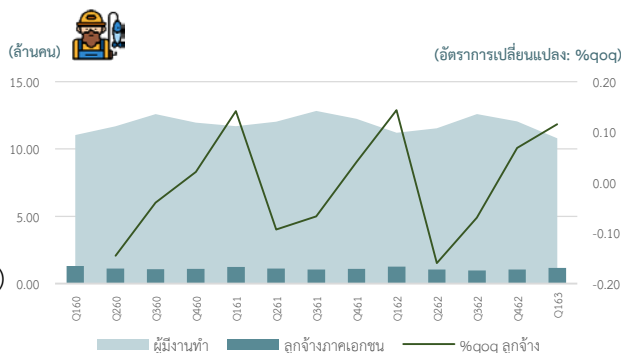
❑ การจ้างงาน สาขาเกษตรกรรม

การจ้างงาน สาขาเกษตรกรรม ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในภาคเกษตรกรรม (เกษตรกรรม : tsic01 ป่าไม้ : tsic02 และประมง : tsic03) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ ลูกจ้างภาครัฐ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

❑ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 ผู้มีงานทำ 10.79 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.17 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 10.85 ของผู้มีงานทำภาคเกษตรทั้งหมด) ซึ่งได้ว่าแรงงานในภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่ ไม่มีนายจ้าง และเมื่อเทียบกับลูกจ้างภาคเกษตรกรรมในระบบประกันสังคม พบว่ามีเพียง 0.13 ล้านคน แสดงว่า ลูกจ้างภาคเกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกระบบ) ขยายตัวร้อยละ 11.54 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 121,139 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขา การปลูกต้นยางพารา (เพิ่มขึ้น 71,228 คน) การปลูกอ้อย และการปลูกทุเรียน เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานในสาขา การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลลดลง -5,029 คน รองลงมาคือ การปลูกพืชผักกัญชง และการหัวใต้ดิน และการจับปลาทะเล เป็นสำคัญ ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชน สาขาเกษตรกรรม หดตัวร้อยละ -6.74 หรือลดลง 84,682 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน ภาคเกษตรกรรม ในไตรมาสและในอนาคต:

การผลิตภาคเกษตรหดตัวมากจากผลของภัยแล้ง ทำให้ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญลดลง อาทิ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง รายได้เกษตรกรหดตัวสูงจากระยะเดียวกันปีก่อน ตามปริมาณผลผลิตที่หดตัวสูงขึ้น ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรโดยรวมขยายตัวชะลอลง ตามราคารายพาราที่หดตัวสูงขึ้นเป็นสำคัญ เนื่องจากอุปสงค์ต่างประเทศลดลงโดยเฉพาะจากจีน ทั้งนี้ ราคาสินค้าเกษตรหลายประเภทยังขยายตัวได้ อาทิ 1) ราคาข้าว เป็นผลจากทั้งปริมาณผลผลิตที่ลดลงและอุปสงค์จากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากการกักตุนสินค้าในช่วงที่หลายประเทศประกาศใช้มาตรการปิดเมืองที่เข้มงวด 2) ราคาผลไม้จากราคาทุเรียนเป็นสำคัญ โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการเปิดด่านขนส่งสินค้าเพิ่มเติม ทำให้สามารถส่งออกป็นได้ และ 3) ราคาปาล์มน้ำมันชะลอตัวลงบ้างหลังจากที่เร่งไปมากแล้วในช่วงก่อนหน้านี้ และอีกส่วนหนึ่งเป็นผลจากการลดลงของอุปสงค์น้ำมัน B10 ตามการเดินทางที่ลดลงจากมาตรการควบคุมโรค COVID-19

ในภาวะปัจจุบัน ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจและสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้แรงงานบางส่วนกลายเป็นผู้ว่างงานหรือเลือกออกไปอยู่นอกกำลังแรงงานแทน และเนื่องจากภาวะภัยแล้งที่เกิดขึ้นและรุนแรงขึ้น ทำให้ภาคเกษตรกรรมไม่สามารถทำหน้าที่รองรับแรงงานที่ออกจากงานได้เช่นในอดีต

❑ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาเกษตรกรรม ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

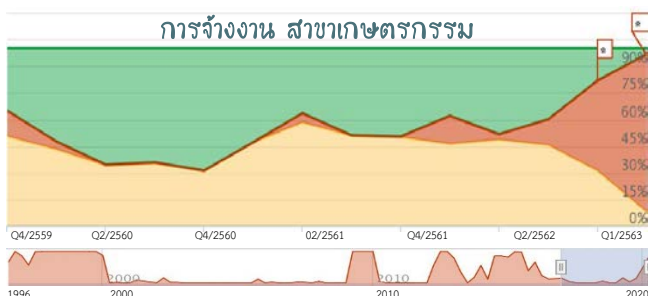
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราการเปลี่ยนแปลงต่อไตรมาสของดัชนีราคาพื้นฐานผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง และมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน สาขาเกษตรกรรม หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในภาคเกษตรกรรม ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -8.07 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

❑ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน ภาคเกษตรกรรม ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 88.72 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 50.63)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตที่ร้อยละ 88.72 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ) การจ้างงาน สาขาเกษตรกรรมส่งสัญญาณเตือนภาวะวิกฤตต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2

ตารางผลการประมาณการ
โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาเกษตรกรรม

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	37.99	48.31	40.76	18.22	3.26
Pre-Crisis	15.85	3.15	13.50	50.63	88.72
Post-Crisis	46.16	48.54	45.74	31.15	8.02
Status	▲	▲	▲	▲	▲

☐ การจ้างงาน สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม

การจ้างงาน สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารฯ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร: tsic10 และเครื่องดื่ม: tsic11) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

☐ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 1.55 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.07 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 68.90)

หดตัวร้อยละ -2.46 จากไตรมาสก่อนหน้า (ลดลง 26,873 คน)

เป็นการหดตัวตามการจ้างงานในสาขาการผลิตสุรากลั่นลดลง

21,701 คน รองลงมาคือ การฆ่าสัตว์ปีกและการผลิตเนื้อสัตว์ปีกสด

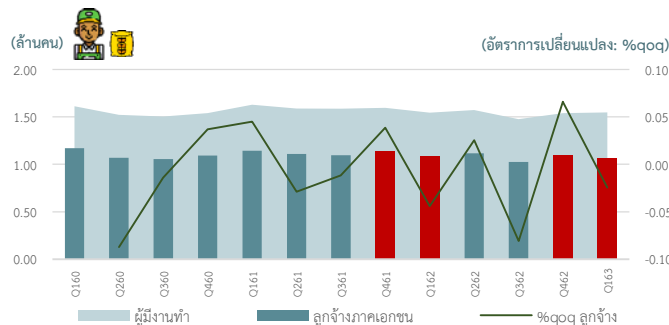
แช่เย็น หรือแช่แข็ง และการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

(ยกเว้นปลา) สด แช่เย็น หรือแช่แข็ง ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่

สาขาการผลิตน้ำตาลทรายดิบจากอ้อย (เพิ่มขึ้น 28,583 คน)

การผลิตไส้กรอก ลูกชิ้น และผลิตภัณฑ์อื่นที่ คล้ายกัน ที่ทำจากเนื้อสัตว์ และการผลิตขนมปัง เค้ก และเพสตรีเนื้อสัตว์ปีก ตามลำดับ เป็นสำคัญ

☀️ เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ หดตัวร้อยละ -1.99 หรือลดลง 21,600 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์วิกฤตการจ้างงานที่ร้อยละ -1.76 ติดต่อกัน 2 ไตรมาส

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาการผลิตอาหารฯ ในไตรมาสนี้:

เศรษฐกิจไทยภาคอุตสาหกรรมอาหารไตรมาส 1 ปี 2563 หดตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากปัจจัยลบจากภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และผลกระทบจากค่าเงินบาทส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของไทยลดลง ประกอบกับปริมาณวัตถุดิบสินค้าเกษตรลดลงจากปัญหายแล้ง รวมทั้งผลกระทบจากโรค COVID-19 ที่ระบาดในประเทศจีน อาจส่งผลให้กลุ่มอาหารสด ชะลอตัวเนื่องจากอายุการเก็บรักษาสั้น ไม่สามารถเก็บได้นาน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป เครื่องดื่ม และอาหารกระป๋องต่าง ๆ มีแนวโน้มการเพิ่มคำสั่งซื้อหรืออาจเร่งการส่งมอบสินค้าให้เร็วขึ้นเพื่อเพิ่มสินค้าคงคลัง นอกจากนี้ อาจได้รับปัจจัยบวก จากภาวะโรคไข้หวัดนกที่กำลังระบาดในจีน และโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (ASF) ที่ระบาดในหลายประเทศ ทำให้ความต้องการไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง และไก่แปรรูป เพิ่มขึ้น

☐ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารฯ ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราการใช้กำลังการผลิต ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหาร ตามลำดับ

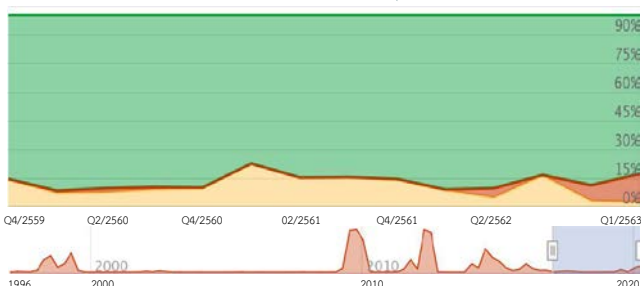
วิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารฯ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ที่มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ และเครื่องดื่ม ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -1.76 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

☐ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 14.85 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 8.22)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 82.87 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาอาหารและเครื่องดื่ม

Q1/2563

82.87

14.85

2.27

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาอาหารและเครื่องดื่ม

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	91.30	90.36	83.47	88.81	82.87
Pre-Crisis	0.57	4.90	0.27	8.22	14.85
Post-Crisis	8.12	4.74	16.25	2.98	2.27
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ

การจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการผลิตสิ่งทอ (การผลิตสิ่งทอ: tsic13 การผลิตเส้นใยประดิษฐ์: tsic203) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.35 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.22 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 62.94)

ขยายตัวร้อยละ 26.76 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 45,940 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการทอผ้าจากเส้นใยธรรมชาติ

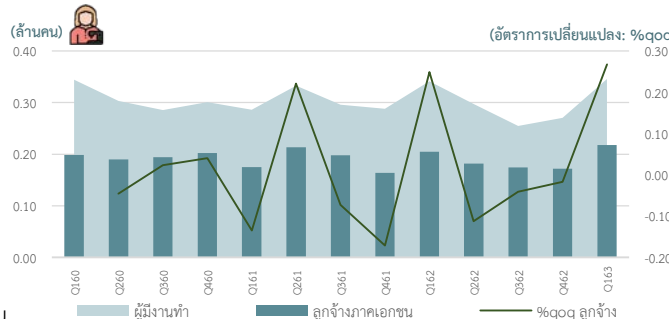
(เพิ่มขึ้น 14,248 คน) การผลิตสิ่งทอชนิดใช้ในทางอุตสาหกรรม

และการปั่นด้ายจากเส้นใยประดิษฐ์ ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่

สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าใบและผ้าอื่น ๆ ที่คล้ายกันลดลง -4,882 คน

รองลงมา การผลิตเส้นใยประดิษฐ์ และการปั่นด้ายจากเส้นใยธรรมชาติ ตามลำดับ เป็นสำคัญ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 6.11 หรือเพิ่มขึ้น 12,534 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ ในไตรมาสนี้:

การผลิตสิ่งทอประเภทเส้นใยประดิษฐ์ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตหน้ากากอนามัย และชุด PPE ขยายตัว จากสถานการณ์ภาวะค่า PM 2.5 สูง และผลกระทบจากการระบาดของ COVID - 19 และการส่งออกวัตถุดิบสิ่งทอไปยังประเทศผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปทดแทนจากประเทศจีน ซึ่งโรงงานในจีนหลายแห่งหยุดกิจการชั่วคราวเพื่อควบคุมสถานการณ์ระบาดของ COVID - 19 ทำให้ส่งผลต่อการจ้างงานในสาขาการผลิตสิ่งทอในไตรมาสนี้ นอกจากนี้ สถานการณ์การผลิตและส่งออกเริ่มหดตัวสูงในเดือนมีนาคม ทำให้การส่งออกสิ่งทอในภาพรวมหดตัวตาม สถานการณ์เศรษฐกิจในประเทศคู่ค้าหลัก อาทิ สหรัฐฯ จีน และญี่ปุ่น ประกอบกับความต้องการในประเทศที่ลดลงจากวิกฤติการผลิตเครื่องนุ่งห่ม โดยคาดว่าภาวะการจ้างงานในสาขาส่งทอไตรมาสถัดไปมีแนวโน้มชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ได้รับผลกระทบจาก COVID - 19

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

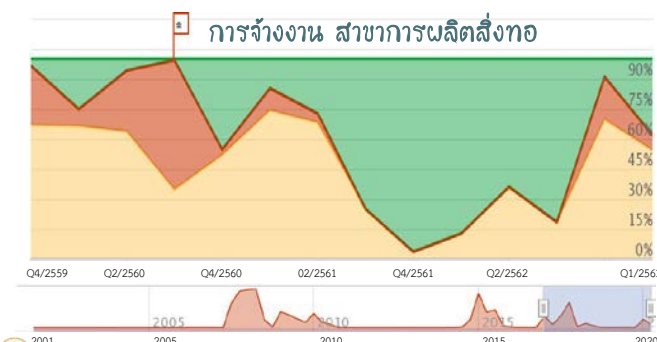
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ และดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาการผลิตสิ่งทอ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -13.98 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาเกิดวิกฤตร้อยละ 7.61 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 21.27

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤตที่ร้อยละ 54.28 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตสิ่งทอ

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	87.29	63.95	81.57	9.06	38.10
Pre-Crisis	0.03	0.44	0.13	21.27	7.61
Post-Crisis	12.68	35.60	18.30	69.67	54.28
Status	▲	▲	▲	▲	▲

❑ การจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

การจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการผลิตเสื้อผ้า (การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย: tsic14) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

❑ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.55 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.34 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 62.15)

ขยายตัวร้อยละ 3.30 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 10,914 คน)

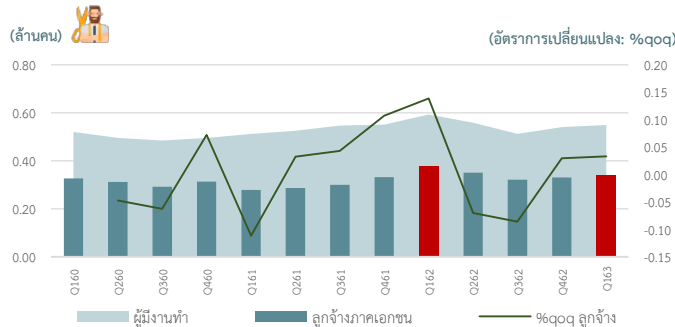
เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม วิชาชีพ นักเรียน และนักศึกษา (เพิ่มขึ้น 17,516 คน)

การผลิตหมวกและเครื่องสวมศีรษะ และการผลิตเสื้อผ้ากีฬา เป็นสำคัญ ในขณะที่ในสาขาการผลิตเสื้อผ้าชั้นในลดลง 44,544 คน รองลงมาคือ

การผลิตเครื่องประกอบเครื่องแต่งกายอื่น ๆ และการผลิตถุงเท้า ถุงน่อง

เสื้อกางเกงยัดแขนเสื้อ ที่ทำจากการถักนิตและโครเชต์ลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ หดตัวร้อยละ -9.61 หรือลดลง 36,262 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์วิกฤตการจ้างงานที่ร้อยละ -8.81

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้า ในไตรมาส:

สถานการณ์การระบาดของ COVID - 19 ส่งผลให้การส่งออกเครื่องนุ่งห่มโดยรวมขยายตัวจากการส่งออกในช่วงต้นไตรมาสที่ขยายตัว ซึ่งมีการสั่งซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยทดแทนจากการสั่งซื้อจากจีนในช่วงวิกฤตของการระบาดของ COVID - 19 อย่างไรก็ตาม ดัชนีการผลิตเครื่องนุ่งห่มหดตัว ร้อยละ 2.89 จากกำลังซื้อของผู้บริโภคในประเทศที่ชะลอตัว และการส่งออกที่หดตัวสูงในเดือนมีนาคม และแนวโน้มคำสั่งซื้อที่ลดลงตามสภาวะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาดสำคัญ เช่น สหภาพยุโรป และสหรัฐฯ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค COVID-19

❑ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

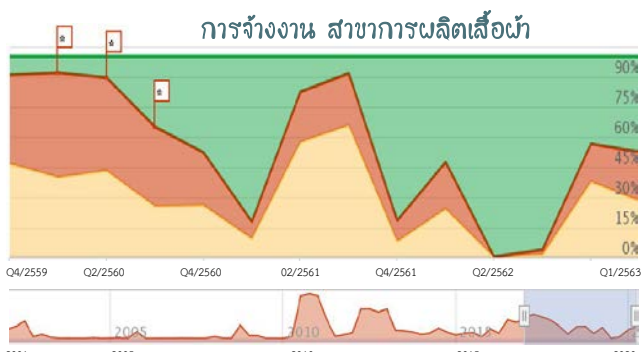
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค กลุ่มสินค้าเครื่องนุ่งห่ม ดัชนีราคาผู้ผลิตกลุ่มสินค้าเครื่องนุ่งห่ม ดัชนีผลผลิตสาขาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และปริมาณการใช้ไฟฟ้าตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -8.81 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

❑ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 - มีนาคม 2564

มีโอกาเกิดวิกฤตร้อยละ 24.44 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 18.84)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 47.48 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลการประมาณการ					
โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตเสื้อผ้า					
(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	52.57	99.73	96.17	43.49	47.48
Pre-Crisis	23.29	0.17	2.44	18.84	24.44
Post-Crisis	24.13	0.09	1.39	37.67	28.09
Status	▲	▲	▲	▲	▲

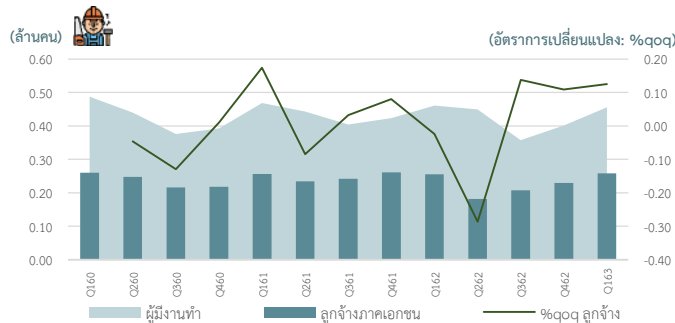

การจ้างงาน สาขาการผลิตไม้ และเครื่องเรือน

การจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน (การผลิตไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ ไม้ก๊อก: tsic16 การผลิตเฟอร์นิเจอร์: tsic31) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ ลูกจ้างภาครัฐ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.46 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.26 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 56.71) ขยายตัวร้อยละ 12.53 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 28,792 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการเลื่อยไม้ (เพิ่มขึ้น 23,812 คน) การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ และการผลิตเฟอร์นิเจอร์อื่น ๆ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการผลิตฐานรองที่นอนและที่นอนลดลง 12,240 คน รองลงมาคือ การผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ที่ใช้ในการก่อสร้าง และประกอบอาคาร และการผลิตเครื่องใช้ในบ้านที่ทำจากไม้และไม้ก๊อกลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 1.40 หรือเพิ่มขึ้น 3,559 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน ในไตรมาสนี้:

เศรษฐกิจไทยภาคอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนไตรมาส 1 ปี 2563 ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากการผลิตและจำหน่ายเครื่องเรือนทำด้วยไม้ ในประเภทการผลิตชิ้นส่วนเครื่องเรือน ชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ไม้ และผลิตภัณฑ์แผ่นไม้ หากเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่าการผลิตเครื่องเรือนประเภทการผลิตชิ้นส่วนเครื่องเรือน ชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ไม้ และชิ้นส่วนขยายตัวร้อยละ 4.77 ตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในส่วนของการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้คาดว่าจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น จากการปรับเพิ่มขึ้นของการส่งออกในทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้ผลิต ปริมาณการจำหน่ายเบียร์ การทำธุรกรรมที่ดิน และ การสะสมทุนถาวรที่แท้จริงของภาครัฐ ตามลำดับ

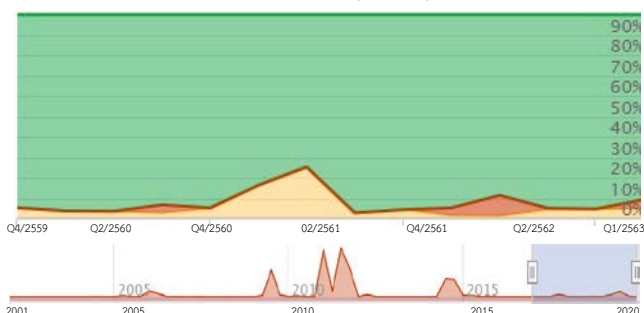
วิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำภาคเอกชนในสาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -12.38 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 4.79 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 0.17)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 90.64 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน

Q1/2563

90.64

4.79

4.57

ตารางผลการประมาณการ

โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตไม้และเครื่องเรือน

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	94.89	88.64	94.92	95.36	90.64
Pre-Crisis	3.74	10.19	0.78	0.17	4.79
Post-Crisis	1.37	1.17	4.30	4.47	4.57
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์

การจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาแม่พิมพ์ (การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ : tsic2511 2591 2592 2593) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.29 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.21 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 73.42)

หดตัวร้อยละ -2.74 จากไตรมาสก่อนหน้า (ลดลง 5,960 คน)

เป็นการลดลงตามการจ้างงานในสาขาการผลิตโครงสร้างโลหะสำหรับ

ใช้ในงานก่อสร้างลดลง 24,805 คน รองลงมาคือ การผลิตผลิตภัณฑ์

โลหะโดยวิธีการตี การกด การตอกพิมพ์ และการม้วนขึ้นรูปโลหะ รวมถึง

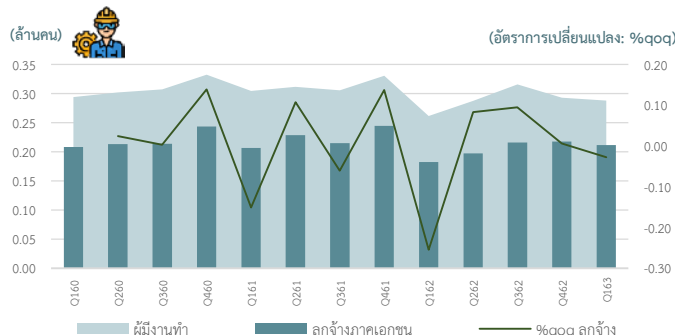
กรรมวิธีโลหะผง และการตกแต่งและการเคลือบโลหะลดลง เป็นสำคัญ

ในขณะที่การจ้างงานสาขาการกลึงกัดไสโลหะ (เพิ่มขึ้น 20,293 คน)

การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีโครงสร้างเป็นโลหะ และการผลิตประตู่

หน้าต่าง บานเลื่อน ประตูรั้ว และผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันที่ทำจากโลหะเพิ่มขึ้นตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 16.02 หรือเพิ่มขึ้น 29,184 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์ ในไตรมาส:

เศรษฐกิจไทยภาคอุตสาหกรรมหลักไตรมาสที่ 1 ปี 2563 ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมอื่น ๆ ต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง และอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า รวมถึงการลงทุนโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของภาครัฐ ซึ่งจะส่งผลให้การผลิต และการบริโภคผลิตภัณฑ์หลักในประเทศให้ขยายตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวของการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ ตามการชะลอตัวของการส่งออกสินค้า ทั้งเศรษฐกิจไทย และเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้การผลิตหลักประเภทเหล็กแผ่นรีดเย็นลดลง รองลงมา คือ เหล็กแผ่นเคลือบดีบุก และเหล็กแผ่นเคลือบโครเมียม ตามลำดับ

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์ ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้ผลิต ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขาการผลิตแม่พิมพ์ ตามลำดับ

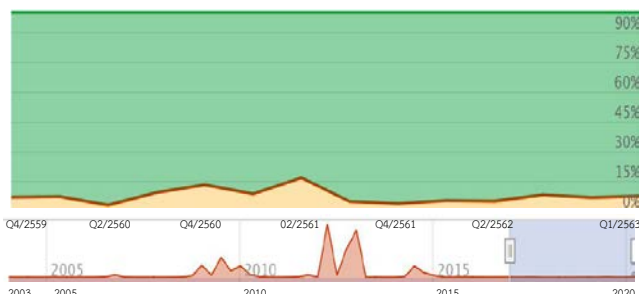
วิกฤตการจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาแม่พิมพ์ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -18.74 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 0.29 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 0.33)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 92.57 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์

Q1/2563
▼ 92.57
▲ 0.29
▲ 7.14

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาแม่พิมพ์

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	94.87	95.10	91.95	93.29	92.57
Pre-Crisis	0.09	0.79	0.10	0.33	0.29
Post-Crisis	5.04	4.11	7.96	6.37	7.14
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์

การจ้างงานในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ (การผลิตอิเล็กทรอนิกส์/คอมพิวเตอร์ฯ/อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักร: tsic26 27 2817) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

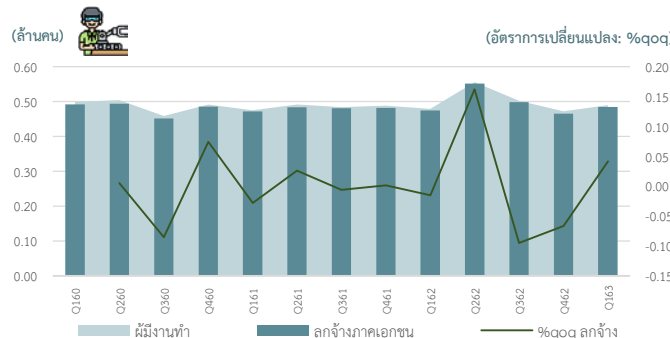
□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.49 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.48 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 99.02) การจ้างงานในสาขานี้ขยายตัวร้อยละ 4.15 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 19,305 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการผลิตอุปกรณ์ควบคุมและจ่ายไฟฟ้า (เพิ่มขึ้น 13,827 คน) การผลิตสายไฟ และเคเบิลอื่น ๆ ชนิดใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และการผลิตแบตเตอรี่และหม้อสะสมไฟฟ้าตามลำดับ เป็นสำคัญ

ในขณะที่ การจ้างงานสาขาการผลิตแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ลดลง

13,066 คน รองลงมา คือ การผลิตสื่อแม่เหล็กและสื่อเชิงแสง และการผลิตเครื่องจักรและเครื่องใช้สำนักงาน (ยกเว้นคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง) ลดลงตามลำดับ เป็นสำคัญ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 2.21 หรือเพิ่มขึ้น 10,471 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานสาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ในไตรมาส:

เศรษฐกิจไทยภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไตรมาสที่ 1 ปี 2563 ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลให้ประชากรส่วนใหญ่ Work From Home และสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลจึงทำให้เกิดความต้องการใช้ Hard Disk Drive และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อรองรับความต้องการในการใช้งานบน Cloud และ Data Center ที่เพิ่มขึ้น โดยสินค้าที่มีการผลิตปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ และมีมูลค่าการส่งออกไปตลาดหลักปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และจีน อย่างไรก็ตาม การผลิตประเภท Printer และ Integrated circuits ลดลงร้อยละ 21.9 และ 0.3 ตามลำดับ เนื่องจากการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ได้รับผลกระทบทำให้ไม่สามารถนำเข้าวัตถุดิบ (Supply chain disruption) หลังจากหลายประเทศที่เป็นซัพพลายเออร์ประกาศปิดประเทศจากภาวะโรค COVID-19

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ และดัชนีผลผลิตสาขาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์ ตามลำดับ

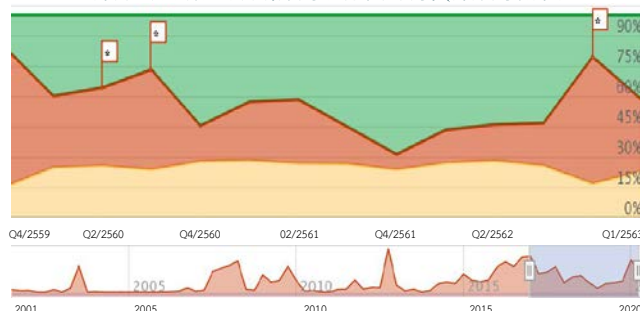
วิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -6.74 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 35.36 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 62.55)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 41.75 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์

ตารางผลการประมาณการ
โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	56.72	54.03	53.28	20.64	41.75
Pre-Crisis	16.28	17.94	21.06	62.55	35.36
Post-Crisis	27.00	28.03	25.66	16.82	22.89
Status	▲	▲	▲	▲	▲

❑ การจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วน

การจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วน (การผลิตยานยนต์: tsic29 การผลิตจักรยานยนต์: tsic3091) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

❑ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.412 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.405 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 98.49)

ขยายตัวร้อยละ 0.63 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 2,522 คน)

เป็นการลดลงตามการจ้างงานในสาขาการผลิตเครื่องยนต์สำหรับยานยนต์

(เพิ่มขึ้น 1,103 คน) การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ สำหรับ

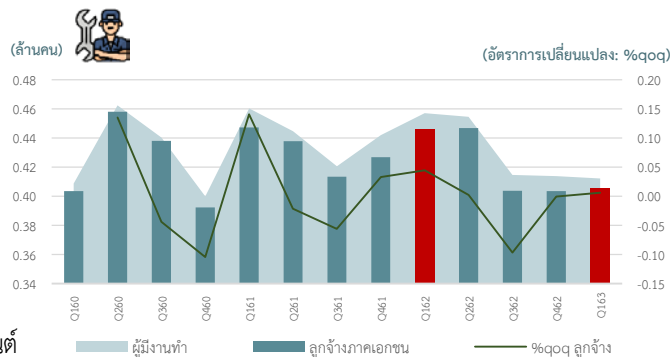
ยานยนต์ และการผลิตรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นสำคัญ ในขณะที่

การจ้างงานสาขาการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับยานยนต์ลดลง 6,555 คน

รองลงมาคือ การผลิตเครื่องยนต์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับจักรยานยนต์

และการผลิตจักรยานยนต์ลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ หดตัวร้อยละ -8.95 หรือลดลง 39,917 หมื่นคน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์วิกฤตการจ้างงานที่ร้อยละ -7.39

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์ ในไตรมาสนี้:

ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในหมวดยานยนต์หดตัวสูงสุดนับตั้งแต่ช่วงมหาอุทกภัยปี 2554 ซึ่งจะสอดคล้องกับอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอลงจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทั่วโลก ส่งผลให้ผู้ผลิตรถยนต์บางรายปิดการผลิตชั่วคราวในช่วงปลายเดือนมีนาคมที่ผ่านมา นอกจากนี้ กำลังซื้อทั้งในและนอกภาคเกษตรลดลง ประชาชนมีความระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น ทำให้ยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์เชิงพาณิชย์ รถจักรยานยนต์ และยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์หดตัวต่อเนื่อง สอดคล้องกับปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อที่อ่อนแอลง (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

❑ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้ผลิตกลุ่มสินค้ายานยนต์ ดัชนีราคาทั่วไปผู้บริโภค ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจญี่ปุ่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามลำดับ

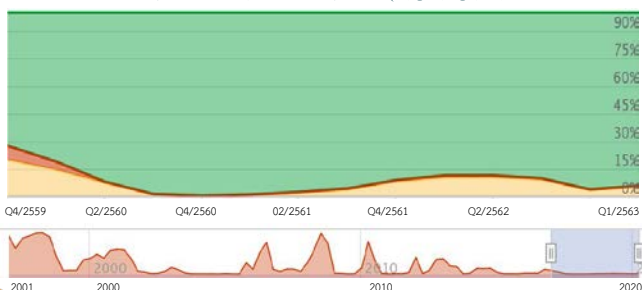
วิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วน หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วน ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -7.39 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

❑ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 0.84 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 0.30)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 94.08 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์

ตารางผลการประมาณการ

โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการผลิตยานยนต์

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	88.52	88.51	90.13	96.22	94.08
Pre-Crisis	1.18	1.07	0.74	0.30	0.84
Post-Crisis	10.30	10.42	9.13	3.47	5.08
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาก่อสร้าง

การจ้างงาน สาขาก่อสร้าง ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาก่อสร้าง (การก่อสร้าง : tsic41 42 43) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 2.32 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.57 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 67.62)

ขยายตัวร้อยละ 12.03 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 168,170 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย

(เพิ่มขึ้น 148,798 คน) การเตรียมสถานที่ก่อสร้าง และการก่อสร้างถนน

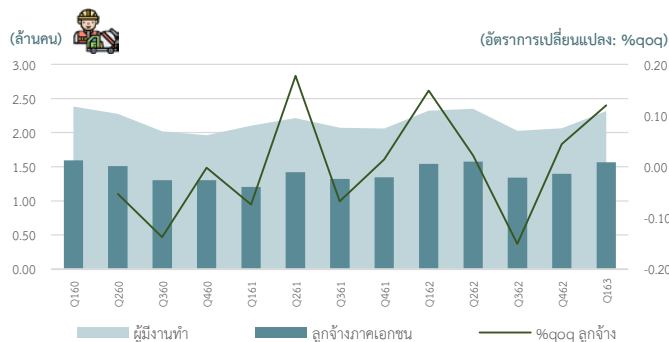
สะพาน และอุโมงค์ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการติดตั้ง

ส่วนประกอบอาคารและอุปกรณ์ตกแต่งภายในลดลง 18,870 คน

รองลงมาคือ การก่อสร้างฐานราก รวมถึงการตอกเสาเข็ม และการติดตั้ง

ระบบปรับอากาศและระบายอากาศลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 1.51 หรือเพิ่มขึ้น 23,280 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาก่อสร้าง ในไตรมาส:

เครื่องชี้การลงทุนด้านการก่อสร้างกลับมาหดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อน ตามยอดจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง โดยเฉพาะกระเบื้องปูพื้นและปูนฉาบ ขณะที่พื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างยังคงหดตัวต่อเนื่อง สอดคล้องกับกิจกรรมในภาคอสังหาริมทรัพย์และภาคก่อสร้างที่ลดลง ทั้งนี้ พบว่าผู้ประกอบการบางส่วนขาดสภาพคล่องและต้องปิดกิจการ จากการชะลอตัวในภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างส่งผลให้ยอดขายวัสดุก่อสร้างหดตัวเช่นกัน (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาก่อสร้าง ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

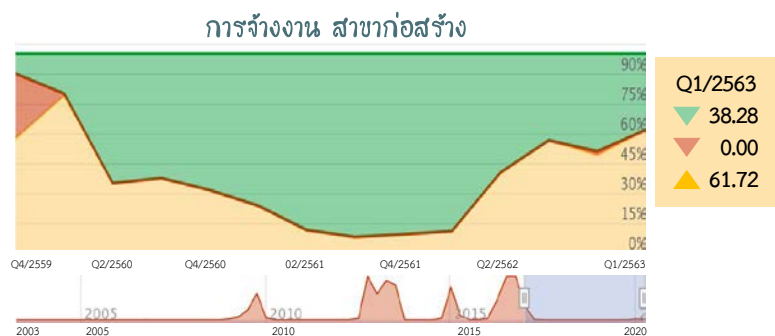
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐานผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อUSD ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจได้หว้น มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท และปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขาการก่อสร้าง ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน สาขาก่อสร้าง หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาก่อสร้าง ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -6.12 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาก่อสร้าง ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 0.00 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 1.97)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤตที่ร้อยละ 61.72 เพราะมีค่ามากที่สุดในช่วง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาก่อสร้าง

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	89.13	59.75	43.48	49.03	38.28
Pre-Crisis	0.00	0.00	0.02	1.97	0.00
Post-Crisis	10.87	40.25	56.50	49.01	61.72
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การจ้างงาน สาขาการค้า

การจ้างงาน สาขาการค้า ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาการค้า (การค้า : tsic45 46 47 และการซ่อมของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน: tsic952) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 6.45 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 2.72 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 42.17)

ขยายตัวร้อยละ 0.79 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 21,447 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการบำรุงรักษาและซ่อมระบบ

เครื่องยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ (เพิ่มเติม 37,699 คน) ดิสเคาท์สโตร์/

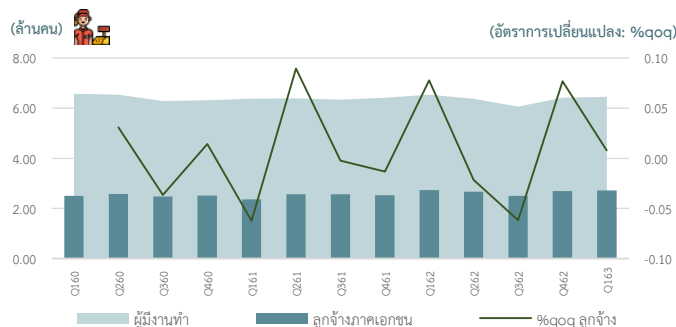
ซูเปอร์เซ็นเตอร์/ไฮเปอร์มาร์เก็ต และการขายส่งสินค้าทั่วไปตามลำดับ

เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ทลดลง

30,742 คน รองลงมาคือ การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล

รถกระบะ รถตู้ และรถขนาดเล็กที่คล้ายกัน และร้านขายปลีกสินค้าทั่วไปอื่น ๆ ลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ หดตัวร้อยละ -0.35 หรือลดลง 9,495 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาการค้า ในไตรมาสนี้:

รายได้ภาคการค้าหดตัวจากกำลังซื้อที่ลดลง ทั้งจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว และผลกระทบของการแพร่ระบาด COVID-19 โดยเฉพาะธุรกิจค้าส่งค้าปลีกในพื้นที่ท่องเที่ยว ขณะที่รายได้ธุรกิจค้าส่งค้าปลีกนอกเขตพื้นที่ท่องเที่ยวได้รับแรงกดดันมากขึ้นจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและความกังวลจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้ออเดอร์ในห้างสรรพสินค้าลดลง โดยเฉพาะกลุ่มเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น ทั้งนี้ ภัยแล้งปี 2563 ในภาคการค้า ธุรกิจค้าสินค้าอุปโภคบริโภค รถจักรยานยนต์ อุปกรณ์การเกษตร และอุปกรณ์ก่อสร้าง มียอดขายลดลงตามกำลังซื้อของเกษตรกรที่ลดลงจากภัยแล้ง (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการค้า ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณการใช้ไฟฟ้า สาขาการค้า ดัชนีราคาผู้ผลิต และปริมาณการจำหน่ายเบียร์ ตามลำดับ

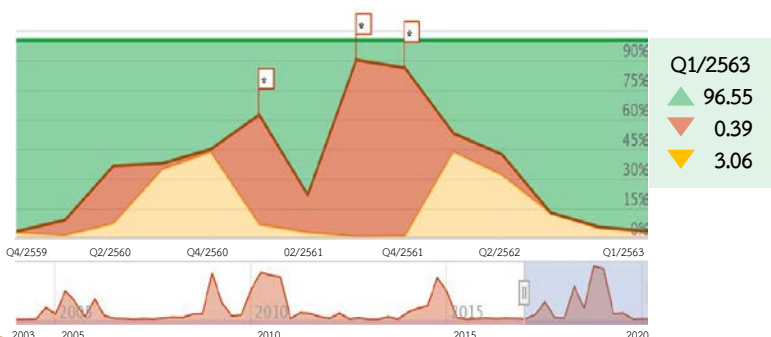
วิกฤตการจ้างงาน สาขาการค้า หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชน ในสาขาการค้าขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ และของใช้ส่วนบุคคล ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -0.48 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาการค้า ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสดังกล่าวร้อยละ 0.39 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 0.73)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 96.55 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาการค้า

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาการค้า

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	47.07	57.76	87.18	94.45	96.55
Pre-Crisis	9.49	10.54	0.38	0.73	0.39
Post-Crisis	43.44	31.70	12.44	4.82	3.06
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาขนส่ง

การจ้างงาน สาขาขนส่ง ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาลูกจ้างที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาขนส่ง (การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า : tsic49 50 51 52 53 และการโทรคมนาคม : tsic61) ทั่วประเทศ ไม่เน้นรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 1.41 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.64 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 45.41)

ขยายตัวร้อยละ 3.24 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 20,066 คน)

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันเป็นการลดลงตามการจ้างงานในสาขา

กิจกรรมตัวแทนบริหารจัดการส่งสินค้าและตัวแทนออกของ (ตัวแทนดำเนิน

พิธีการศุลกากร) (เพิ่มขึ้น 12,214 คน) การขนส่งสินค้าอื่น ๆ ทางถนน

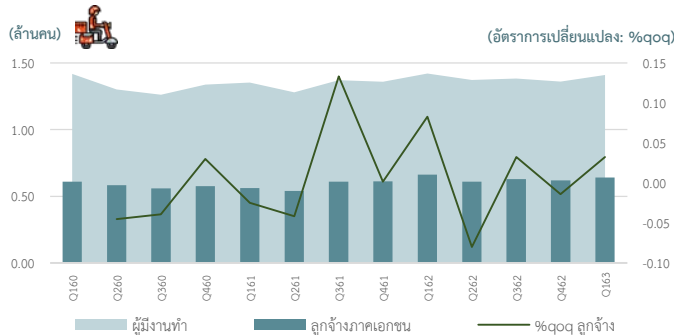
และการโทรคมนาคมอื่น ๆ แบบใช้สาย ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่

การจ้างงานในสาขากิจการระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ลดลง 8,349 คน

รองลงมาคือ กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งพัสดุภัณฑ์ที่มีใช้ของรัฐ

และกิจกรรมคลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้าอื่น ๆ ลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ หดตัวร้อยละ -3.33 หรือลดลง 22,078 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาขนส่ง ในไตรมาสนี้:

เครื่องชี้ภาคบริการหดตัวแรงขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนในธุรกิจขนส่งผู้โดยสาร โดยเฉพาะบริการขนส่งทางอากาศที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากมาตรการควบคุมโรคและความกังวลต่อโรค COVID-19 ซึ่งส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศหดตัวสูงชันมาก นอกจากนี้ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยังหดตัวต่อเนื่องรวมถึงภาคการขนส่งสินค้า สอดคล้องกับทิศทางการผลิตในภาคอุตสาหกรรมในหมวดผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ตามการปรับลดปริมาณการผลิตของโรงกลั่นน้ำมันบางแห่งให้สอดคล้องกับอุปสงค์ในประเทศที่ลดลง หลังจากการประกาศใช้มาตรการควบคุมโรค และการประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉินซึ่งทำให้กิจกรรมการเดินทางและการขนส่งลดลง (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาขนส่ง ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาทั่วไป ผู้บริโภค ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน และมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท ตามลำดับ

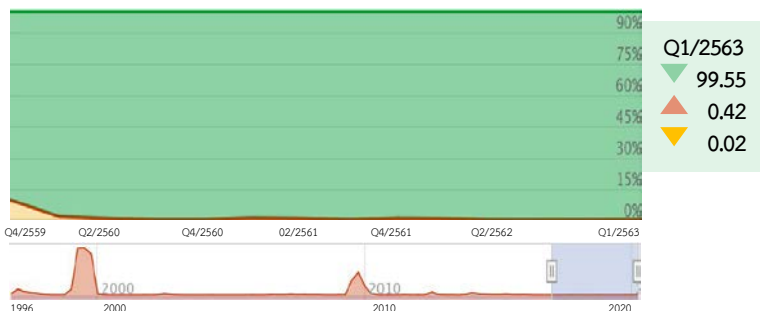
วิกฤตการจ้างงาน สาขาขนส่ง หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ที่มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขากิจการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -7.97 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 0.42 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 0.16)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 99.55 เพราะมีค่ามากที่สุดในช่วง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาขนส่ง

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาขนส่ง

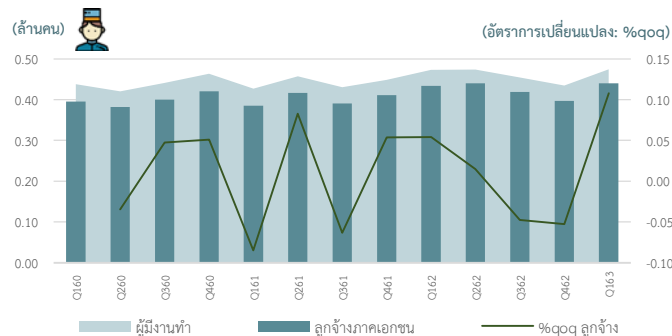
(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	99.16	99.67	99.64	99.62	99.55
Pre-Crisis	0.06	0.11	0.16	0.16	0.42
Post-Crisis	0.78	0.21	0.20	0.22	0.02
Status	▲	▲	▲	▲	▲

☐ การจ้างงาน สาขาที่พักแรม

การจ้างงาน สาขาที่พักแรม ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาที่พักแรม (ที่พักแรม: tsic55 กิจกรรมของตัวแทนธุรกิจท่องเที่ยว: tsic79) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

☐ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.47 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.44 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 92.71) ขยายตัวร้อยละ 10.77 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 42,773 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาโรงแรมและรีสอร์ท (เพิ่มขึ้น 39,029 คน) กิจกรรมการจัดนำเที่ยว และเกสต์เฮาส์ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขา กิจกรรมของตัวแทนธุรกิจท่องเที่ยว ลดลง 6,014 คน รองลงมาคือ กิจกรรมของมัคคุเทศก์ และที่พัก สัมผัสวัฒนธรรมชนบทลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 1.42 หรือเพิ่มขึ้น 6,138 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาที่พักแรม ในไตรมาสนี้:

การจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไตรมาส 1 ปี 2563 ได้รับผลกระทบจากการระบาด COVID – 19 ตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม นักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงเดือนกุมภาพันธ์และมกราคมหดตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในเดือนมีนาคมหดตัวสูงถึงร้อยละ 76.41 รวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศลดลง อัตราการเข้าพักของสถานที่พักแรมไตรมาส 1 อยู่ที่ร้อยละ 52.05 ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 71.24 และลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้วซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 77.16 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวใน ไตรมาสถี 1/2563 เท่ากับ 57 ต่ำกว่าระดับปกติมาก และคาดว่าสถานการณ์การจ้างงานสาขาที่พักแรมในไตรมาสถัดไปมีแนวโน้มชะลอตัวตามสถานการณ์การระบาด COVID – 19 และมาตรการภาครัฐ ได้แก่ การประกาศ พรก. สถานการณ์ฉุกเฉินในช่วง 25 มีนาคม 2563 ที่ให้ปิดด่านตรวจคนเข้าเมืองทั่วประเทศ และประกาศของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (กพท.) ที่ห้ามอากาศยานทำการบินเข้าสู่ประเทศไทยเป็นการชั่วคราว (ฉบับที่ 3) ตั้งแต่ วันที่ 3 เมษายน 2563 ถึง วันที่ 30 เมษายน 2563

☐ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาที่พักแรม ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขา การโรงแรม ดัชนีราคาผู้ผลิต และการสะสมทุนถาวรที่แท้จริงของภาครัฐ ตามลำดับ

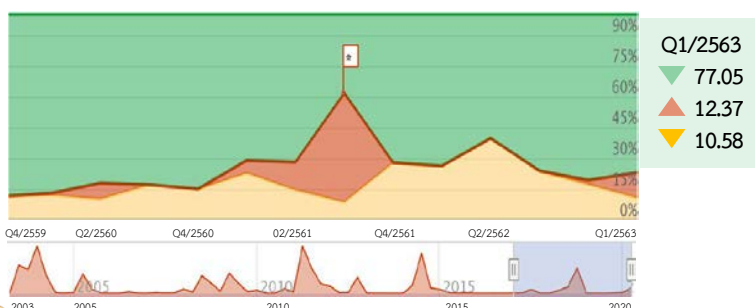
วิกฤตการจ้างงาน สาขาที่พักแรม หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาที่พักแรม ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -6.50 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสถัดต่อกัน

☐ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาที่พักแรม ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 12.37 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 2.07)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 77.05 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาที่พักแรม

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาที่พักแรม

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	73.84	60.40	76.16	80.82	77.05
Pre-Crisis	0.06	0.01	0.45	2.07	12.37
Post-Crisis	26.10	39.59	23.38	17.11	10.58
Status	▲	▲	▲	▲	▲

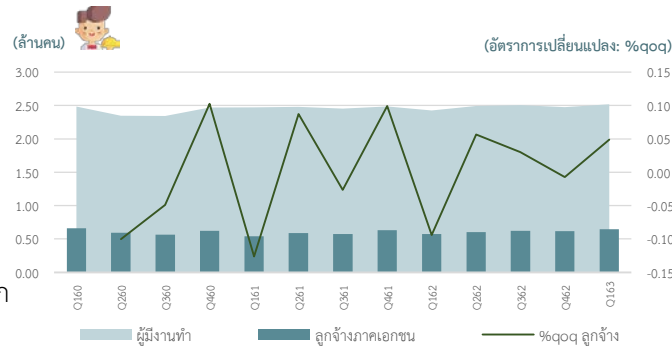
การจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร

การจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขบริการด้านอาหาร (การบริการอาหารและเครื่องดื่ม: tsic56) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 2.52 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.65 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 25.73) ขยายตัวร้อยละ 4.88 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 30,113 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขการบริการอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร (เพิ่มขึ้น 20,403 คน) การบริการจัดเลี้ยงนอกสถานที่ และการบริการเครื่องดื่มบนแผงลอยและตลาด ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขการบริการเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เป็นหลัก ในร้านลดลง 5,843 คน รองลงมาคือ การบริการอาหารแบบเคลื่อนที่ และการบริการอาหารสำหรับธุรกิจขนส่งลดลง ตามลำดับ เป็นสำคัญ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 13.28 หรือเพิ่มขึ้น 75,922 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร ในไตรมาสนี้:

การจ้างงานในสาขการบริการด้านอาหารได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว และมาตรการการเว้นระยะห่างทางสังคม โดยภาครัฐมีมาตรการปิดสถานที่เป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 22 มีนาคม ถึง 12 เมษายน 2563 เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ซึ่งรวมถึงร้านอาหาร ร้านอาหารที่อยู่ในคูหา รถเข็นและแผงลอยจำหน่ายอาหาร ให้เปิดเฉพาะการจำหน่ายอาหารเพื่อนำกลับไปบริโภคที่อื่น และร้านอาหารในโรงแรมที่ให้บริการเฉพาะผู้ที่พักอาศัยในโรงแรมหรือซื้อไปบริโภคที่อื่น ทำให้ออดขยายหน้าร้านอาหารลดลง ในขณะที่ผู้ประกอบการมีต้นทุนค่าเช่าที่และค่าจ้างพนักงาน จึงต้องให้พนักงานทำงานแบบวันเว้นวันและได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่ง หรือปรับลดพนักงาน อย่างไรก็ตามการให้บริการอาหารแบบเดลิเวอรี่ขยายตัว อย่างไรก็ตามศูนย์วิจัยกสิกรรมมองว่าบริการส่งอาหารไปยังที่พัก จะเพิ่มขึ้นแต่คงจะไม่สามารถชดเชยรายได้หลักที่หายไป ทำให้มูลค่าธุรกิจร้านอาหารคาดว่าจะยังคงลดลง

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

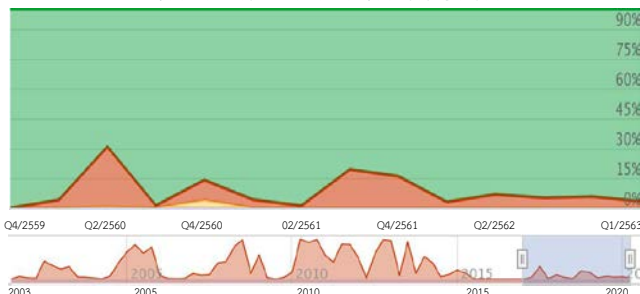
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาทั่วไป ผู้บริโภค ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน ดัชนีราคาผู้ผลิต มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท และปริมาณการจำหน่ายเบียร์ ตามลำดับ **วิกฤตการจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร** หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขการบริการด้านอาหาร ขยายตัวน้อยกว่า ร้อยละ -4.10 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 3.40 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 5.70)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 96.59 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร

Q1/2563
▲ 96.59
▼ 3.40
▼ 0.01

ตารางผลการประมาณการ

โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขบริการด้านอาหาร

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	96.93	93.15	94.85	94.26	96.59
Pre-Crisis	3.06	6.83	5.13	5.70	3.40
Post-Crisis	0.00	0.02	0.02	0.04	0.01
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน

การจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาสื่อกลางทางการเงิน (กิจกรรมบริการทางการเงิน: tsic64 การประกันภัย: tsic65 กิจกรรมสนับสนุนทางการเงินและการประกันภัย: tsic66) ทั่วประเทศ ไม่นับรวม ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.54 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.41 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 75.71)

ขยายตัวที่ร้อยละ 4.13 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 16,280 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขากิจกรรมบริการทางการเงิน เป็นสำคัญ

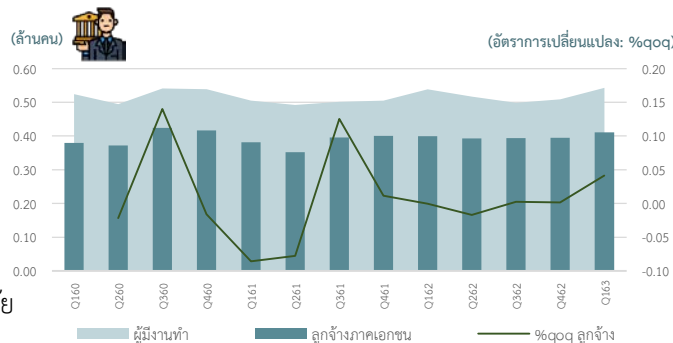
โดยกิจกรรม 3 อันดับแรกที่มีการจ้างงานเพิ่มสูงสุด คือการบริการบัตรเครดิต (เพิ่มขึ้น 4,079 คน) การบริการให้คำปรึกษาทางการเงิน และ

การประกันวินาศภัย ตามลำดับ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการประกันวินาศภัย

จ้างงานลดลงกว่า 3.85 หมื่นคน รองลงมา คือ กิจกรรมการประกันภัย

และกิจกรรมสนับสนุนทางการเงินและการประกันภัย (โดยตัวแทนและนายหน้าประกันชีวิตลดลงมากที่สุด) ลดลงตามลำดับ เป็นสำคัญ

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 2.76 หรือเพิ่มขึ้น 11,053 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน ในไตรมาส:

สาขาสื่อกลางทางการเงิน ภาพรวมการเติบโตของสินเชื่อระบบธนาคารพาณิชย์ในไตรมาส 1 ปี 2563 เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 4.1 เทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน ความสามารถในการชำระหนี้ของสินเชื่อทุกประเภทด้อยลง โดยเฉพาะสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยในไตรมาส 1 ปี 2563 สัดส่วน NPL ของสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อที่อยู่อาศัยอยู่ที่ร้อยละ 3.50 และร้อยละ 4.04 เพิ่มขึ้นจากสัดส่วนร้อยละ 2.41 และร้อยละ 3.71 ในไตรมาสก่อน ตามลำดับ ขณะที่ NPL ของสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลอื่น ๆ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 2.61 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.33 และ NPL ของสินเชื่อรถยนต์มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 2.09 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.86 ตามลำดับ

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ดอลลาร์สหรัฐ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี ตามลำดับ

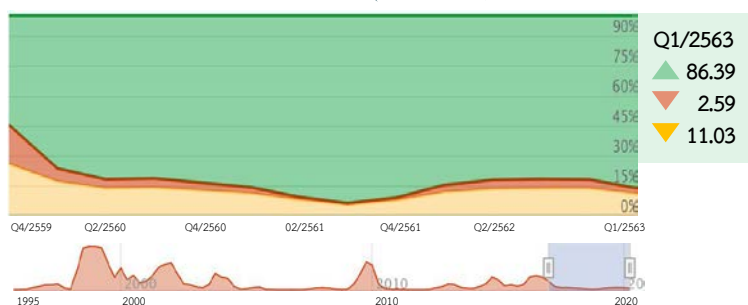
วิกฤตการจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาการเป็นสื่อกลางทางการเงิน ขยายตัวน้อยกว่า ร้อยละ -4.85 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 2.59 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 4.38)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 86.39 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน

ตารางผลการประมาณการ

โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาสื่อกลางทางการเงิน

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	84.73	82.17	81.75	81.99	86.39
Pre-Crisis	3.44	4.45	4.63	4.38	2.59
Post-Crisis	11.83	13.38	13.62	13.63	11.03
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์

การจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์ (บริการวิชาชีพ: tsic75 กิจกรรมด้านสุขภาพมนุษย์: tsic86 การดูแลที่ให้อุปการะ: tsic87 สังคมสงเคราะห์ที่ไม่ให้ที่พัก: tsic88) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.72 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.14 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 18.94)

หดตัวร้อยละ -6.52 จากไตรมาสก่อนหน้า (ลดลง 9,478 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในกลุ่มกิจกรรมคลินิกโรคทั่วไปลดลง

7,565 คน รองลงมาคือ กิจกรรมการให้การดูแลที่ให้อุปการะแก่เด็กและ

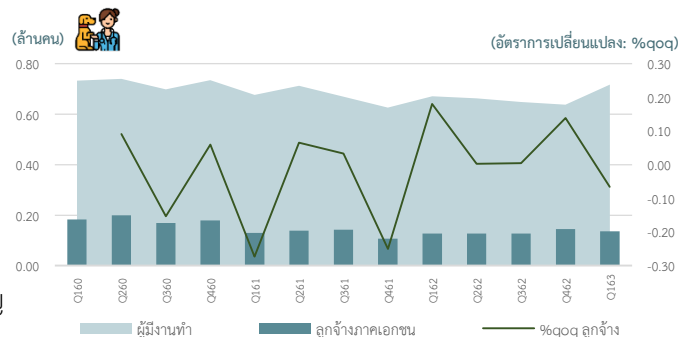
เยาวชน(ยกเว้น ที่พิการ มีปัญหาสุขภาพจิต และติดยาเสพติด) และ

กิจกรรมโรงพยาบาล (ยกเว้นโรงพยาบาลเฉพาะทาง) ตามลำดับ เป็นสำคัญ

ในขณะที่การจ้างงานกลุ่มกิจกรรมทางทันตกรรม (เพิ่มขึ้น 3,225 คน)

กิจกรรมการดูแลเด็กเวลากลางวัน และการบริการวิชาชีพเพิ่มขึ้น ตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 7.21 หรือเพิ่มขึ้น 9,137 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์ ในไตรมาส:

วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไป จากมาตรการดูแลสุขภาพส่งเสริมให้คนใช้หน้ากากอนามัยเมื่อออกจากบ้านและล้างมือบ่อยครั้ง และมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ทำให้ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพและการดูแลสุขภาพ ป้องกันการติดเชื้อมากขึ้น ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ไม่เหมือนเดิม โดยกลุ่มคนเปราะบางจะได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรง ทั้งจากตัวแรงงานที่รายได้ลดลง เช่น ลูกจ้างรายวัน ค่าขายอิสระ ซึ่งไม่มีหลักประกันทางรายได้ ประกอบกับการขาดเงินทุน การขาดเงินออม ส่งผลต่อความมั่นคงทางรายได้ ซึ่งอาจตกเป็นภาระคนจน คนไร้บ้าน นอกจากนั้น คนกลุ่มเปราะบางยังเผชิญปัญหาในเรื่องสถานะอันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการป้องกันตนเองทั้งจากการมีหน้ากากอนามัย/เจลล้างมือ หรือการเว้นระยะห่างของคนในครอบครัวจากข้อจำกัดทางเงิน และสภาพที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในชุมชนแออัด

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์ ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจจีน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง ดัชนีราคาผู้ผลิต และมูลค่าการนำเข้าเครื่องจักร ตามลำดับ

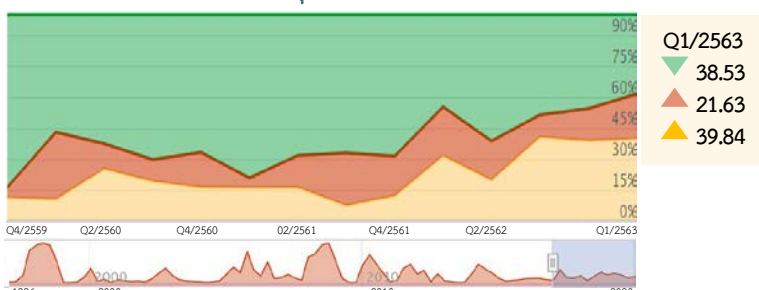
วิกฤตการจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขางานด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -7.87 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 21.63 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 15.58)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่าน/หลังวิกฤตที่ร้อยละ 39.84 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาสุขภาพ/สังคมสงเคราะห์

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	44.75	61.28	48.66	45.63	38.53
Pre-Crisis	23.71	18.95	10.73	15.58	21.63
Post-Crisis	31.54	19.76	40.61	38.79	39.84
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ

การจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาบริการด้านสุขภาพ (กิจกรรมด้านสุขภาพมนุษย์: tsic86 กิจกรรมการให้การดูแลที่ให้ที่พัก : tsic87) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

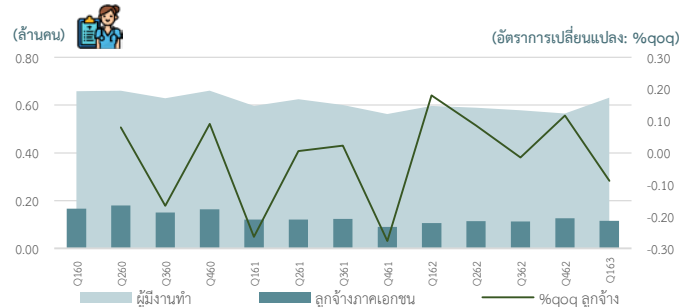
□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 0.63 ล้านคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.12 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 18.29)

หดตัวร้อยละ -8.74 จากไตรมาสก่อนหน้า (ลดลง 11,049 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขากิจกรรมทางทันตกรรม (เพิ่มขึ้น 3,225 คน) รองลงมา คือ การบริการรักษาสัตว์ และกิจกรรมอื่น ๆ ด้านสุขภาพมนุษย์ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นเพิ่มขึ้น ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขากิจกรรมโรงพยาบาลเฉพาะทางเพิ่มขึ้นกว่า 7 พันคน คลินิกโรคเฉพาะทาง และการให้การดูแลที่ให้ที่พักแก่เด็กและเยาวชน ตามลำดับ เป็นสำคัญ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ ขยายตัวร้อยละ 9.14 หรือเพิ่มขึ้น 9,662 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ ในไตรมาสนี้:

สถานการณ์ผู้ป่วยด้วยโรค COVID-19 เผื่อระวังโดยรวมลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังโรคปอดอักเสบที่เพิ่มขึ้นและไข้เลือดออกที่กลับมาระบาดในบางพื้นที่ รวมทั้งยังคงต้องเฝ้าระวังการกลับมาแพร่ระบาด และผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 อย่างใกล้ชิด มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยิ่งเพิ่มขึ้นและต้องเฝ้าระวังอันตรายและความเสี่ยงของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่เป็นประจำที่อาจติดเชื้อ COVID-19 ได้ง่ายและมีอาการรุนแรงกว่าบุคคลทั่วไป

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐาน ผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ถูกค้ำรายใหญ่ขึ้นดี ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน และการสะสมทุนถาวรที่แท้จริงของภาครัฐ ตามลำดับ

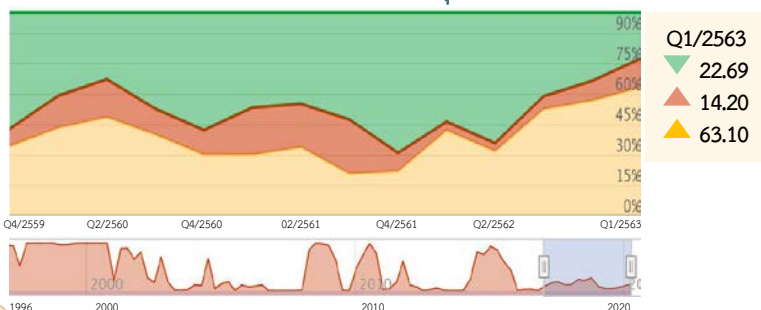
วิกฤตการจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาบริการด้านสุขภาพ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -7.00 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 14.20 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 9.77)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 63.10 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาบริการด้านสุขภาพ

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	53.83	64.34	41.25	33.69	22.69
Pre-Crisis	4.28	3.98	6.45	9.77	14.20
Post-Crisis	41.89	31.68	52.30	56.54	63.10
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน สาขาอากาศยาน

การจ้างงาน สาขาอากาศยาน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน ในสาขาอากาศยาน (การผลิตอากาศยาน ยานอวกาศ และเครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง: tsic3030 การขนส่งทางอากาศ: tsic51) ทั่วประเทศ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงาน ลักษณะอื่น อาทิ ลูกจ้างภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์: ไตรมาส 1/2563 มีจำนวนผู้มีงานทำ 4.10 หมื่นคน

คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.84 หมื่นคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 44.93)

หดตัวร้อยละ -14.99 จากไตรมาสก่อนหน้า (ลดลง 3,253 คน)

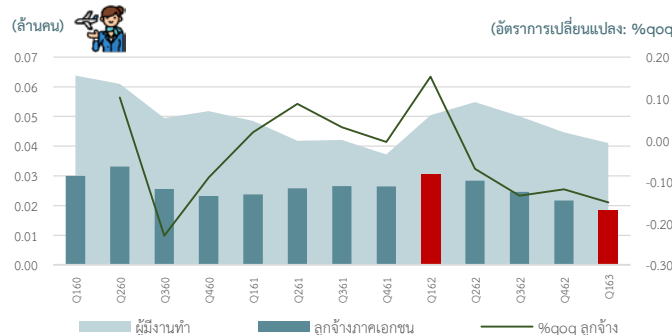
เป็นการลดลงตามการจ้างงานในสาขาการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ

ที่มีตารางเวลาลดลง 5,808 คน ในขณะที่การจ้างงานการผลิต

อากาศยาน ยานอวกาศ และเครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง เพิ่มขึ้น 1,890 คน

และการขนส่งสินค้าทางอากาศที่มีตารางเวลาเพิ่มขึ้น 665 คน

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในสาขานี้ หดตัวร้อยละ -39.53 หรือลดลง 12,055 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์วิกฤตการจ้างงานที่ร้อยละ -29.43

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน สาขาอากาศยาน ในไตรมาสนี้:

ปริมาณสายการบินจะยังคงเติบโตอยู่ในระดับต่ำ สายการบินในประเทศจะเติบโตเพียง 1% เท่านั้น เนื่องจากอุตสาหกรรมการบินถือว่าอยู่ในช่วงเริ่มอัมตัม เพราะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง กระทบต่อการทำธุรกิจและการเดินทาง สืบเนื่องจากการค้าโลกซึ่งชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง มีสาเหตุหลักจากสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ส่งผลกระทบให้เศรษฐกิจภายในประเทศชะลอตัวมาตั้งแต่กลางปี 2562 การบริโภคภายในประเทศชะลอตัวต่อเนื่องมาถึงไตรมาสนี้ อีกทั้งยังมีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทั่วโลก โดยเริ่มมีการจำกัดการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีนมาตั้งแต่เดือนมกราคม 2563 รวมถึงปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินค่ามาตรฐาน (PM2.5) ที่เป็นปัญหาต่อการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องในไตรมาส 1/2563

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาอากาศยาน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจไทย และดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจ ตามลำดับ

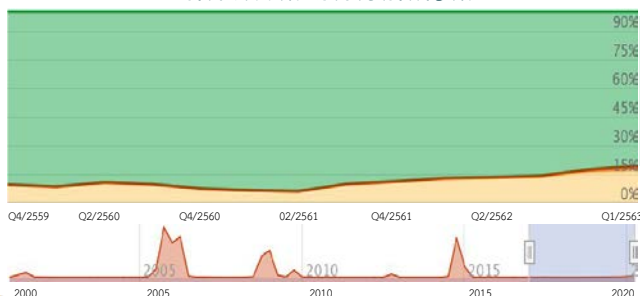
วิกฤตการจ้างงาน สาขาอากาศยาน หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้มีงานทำที่เป็นลูกจ้างภาคเอกชนในสาขาอากาศยาน ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -29.43 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า การจ้างงาน สาขาอากาศยาน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตร้อยละ 2.20 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 1.21)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 80.78 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน สาขาอากาศยาน

ตารางผลการประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน สาขาอากาศยาน

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	87.26	86.71	85.94	82.63	80.78
Pre-Crisis	0.38	0.53	0.63	1.21	2.20
Post-Crisis	12.36	12.76	13.43	16.16	17.02
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การจ้างงาน กทม.และปริมณฑล

การจ้างงาน กทม.และปริมณฑล ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม)ในพื้นที่กทม.และปริมณฑล ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

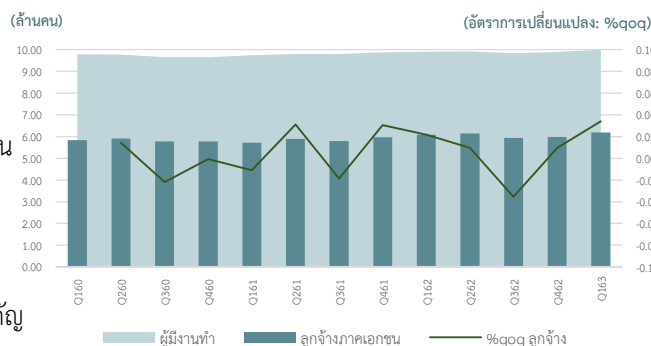
มีจำนวนผู้มีงานทำ 9.99 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 6.20 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 61.99) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.41

จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 2.04 แสนคน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงาน

ในสาขาการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า (เพิ่มขึ้น 38,585 คน) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม และการผลิตสิ่งทอ เป็นสำคัญ ในขณะที่การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารลดลง 41,533 คน รองลงมา คือ กิจกรรมบริการทางการเงิน (ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ) และการผลิตเฟอร์นิเจอร์

เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ กทม.และปริมณฑล ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (7.89%) การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (6.51%) การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (6.37%) และการก่อสร้างอาคาร (4.01%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 0.05 -9.33 2.31 และ 4.52 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 1.67 หรือเพิ่มขึ้น 1.02 แสนคน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงาน กทม./ปริมณฑล ในไตรมาสนี้:

เศรษฐกิจ กทม.และปริมณฑล ได้รับผลกระทบในภาคการท่องเที่ยวและบริการจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 หลังการประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉินและจำกัดการเดินทางทั้งทางบกและอากาศ ทำให้การขนส่ง โรงแรม/ที่พัก ร้านอาหาร ต้องงดให้บริการ ตามมาตรการภาครัฐเพื่อควบคุมการแพร่ระบาด ผู้ประกอบการปรับรูปแบบการทำงานโดยลดชั่วโมงการทำงานและค่าจ้างล่วงหน้า ขณะที่สินค้าอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะหน้ากากอนามัย แอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด และอาหารสำเร็จรูป/อาหารแปรรูป เป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเป็นผลจากการกักตุนสินค้า (ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานแนวโน้มธุรกิจ ไตรมาส 1 ปี 2563)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

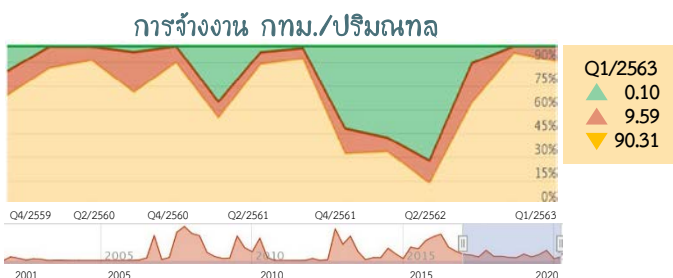
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐานผู้บริโภค ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจญี่ปุ่น ปริมาณการใช้ไฟฟ้า ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ และมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาท ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน กทม./ปริมณฑล หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชนใน กทม. และปริมณฑล ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -2.13 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า ในพื้นที่กทม./ปริมณฑล ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 9.59 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 4.37)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 90.31 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน กทม./ปริมณฑล

(หน่วย: %)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	58.03	72.48	10.79	0.09	0.10
Pre-Crisis	8.82	14.51	25.13	4.37	9.59
Post-Crisis	33.11	3.01	64.08	95.54	90.31
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การว่างงาน กทม.และปริมณฑล

การว่างงาน กทม.และปริมณฑล ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น ในพื้นที่กทม.และปริมณฑล ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 1.03 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน

0.48 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 46.69) การว่างงานภาคเอกชนขยายตัว ร้อยละ 31.20 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 11,431 คน)

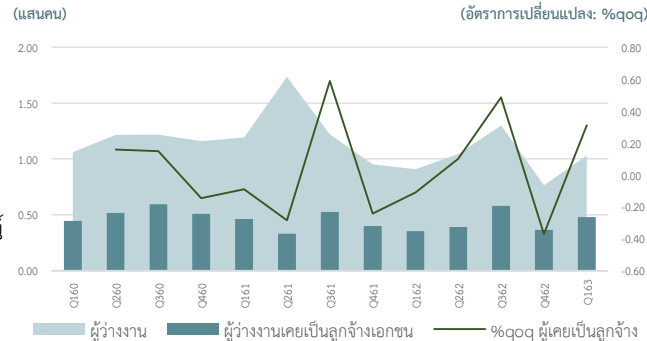
เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (เพิ่มขึ้น 4,650 คน) การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ และการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)

ที่สำคัญ ในขณะที่การว่างงานในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก

ลดลง 1,515 คน รองลงมาคือ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และการผลิต

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายลดลง เป็นสำคัญ การว่างงานพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (11.78%) การขายปลีก (ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์) (14.06%) การก่อสร้างอาคาร (6.73%) และการขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง (3.80%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 458.63 64.38 -22.16 และ -11.18 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.36 หรือเพิ่มขึ้น 12,557 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงานกทม./ปริมณฑล ในไตรมาสนี้:

(ต่อเนื่องจากหน้าที่แล้ว) ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนในหมวดสินค้าคงทนหดตัว และความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาคการค้าขยายตัวชะลอลง แม้ว่าจะได้รับแรงสนับสนุนจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ แต่ช่วยยอดขายได้เพียงกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นเท่านั้นการแข่งขันในธุรกิจสูงขึ้นโดยเฉพาะเรื่องค่าจ้างแรงงาน เป็นผลให้ผู้ประกอบการมีแนวโน้มไม่จ้างงานแรงงานเพิ่ม และเปลี่ยนเป็นจ้างงานแรงงานแบบชั่วคราวแทน นอกจากนี้ ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่องมีผลต่อภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจส่งออกอย่างมาก (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจมาเลเซีย ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขาการเกษตร ดัชนีปริมาณการนำเข้า และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงสาขาการก่อสร้างตามลำดับ

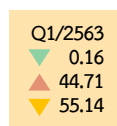
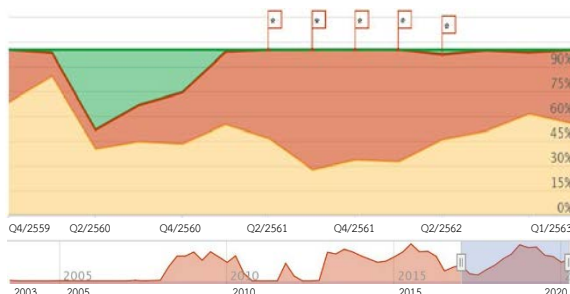
วิกฤตการว่างงาน กทม./ปริมณฑล หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพิ่มขึ้นมากกว่า 17,794 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า ใน กทม./ปริมณฑล ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ร้อยละ 44.71 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 37.23)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 55.14 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน กทม./ปริมณฑล

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน กทม./ปริมณฑล

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	0.00	2.87	0.43	1.68	0.16
Pre-Crisis	67.94	51.59	48.97	37.23	44.71
Post-Crisis	32.06	45.54	50.60	61.09	55.14
Status	▲	▲	▲	▲	▲

□ การจ้างงาน ภาคกลาง

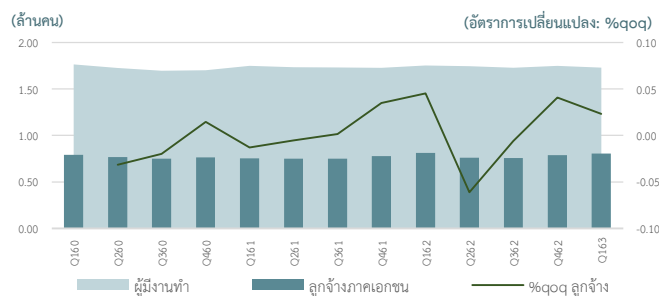
การจ้างงาน ภาคกลาง ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในภาคกลาง ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

□ สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 1.73 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.81 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 46.59) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.34 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 1.84 หมื่นคน) เป็นการเพิ่มขึ้นตาม การจ้างงานในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การก่อสร้าง และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้น 9,471 คน) การขนส่งทางบกและการขนส่งทาง ท่อลำเลียง และการผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

เป็นสำคัญ ในขณะที่สาขากิจกรรมการจ้างงานลดลง -12,658 คน รองลงมาคือ การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) และกิจกรรม ด้านการศึกษา ความบันเทิง และการนันทนาการ เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์ (12.83%) การก่อสร้างอาคาร (9.03%) การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (8.47%) และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจาก แร่โลหะ (7.44%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 2.03 0.23 7.08 และ 6.53 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -0.61 หรือลดลง -4,957 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงาน ภาคกลาง ในไตรมาส:

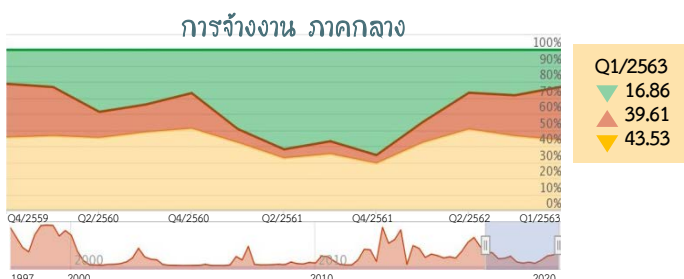
ภาวะเศรษฐกิจภาคกลางได้รับผลกระทบในภาคท่องเที่ยวและภาคบริการเช่นเดียวกับกทม.และปริมณฑล ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง โรงแรม/ที่พักถูกยกเลิกจองห้องพัก และเลื่อนการสัมมนาเนื่องจากจำกัดการเดินทาง ภาคการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการสินค้าที่ลดลง การผลิตรถยนต์ลดลงตามคำสั่งซื้อที่ลดลง ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ไม่สามารถนำเข้าวัตถุดิบได้ หลังหลายประเทศที่เป็นผู้จำหน่ายประกาศ ปิดประเทศ กลุ่มปิโตรเคมีลดลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก การผลิตอาหารลดลงเนื่องจากจีนได้จำกัดสินค้าเข้าประเทศในช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตอาหารสด ได้รับผลกระทบจากปริมาณผลผลิตที่ลดลงเนื่องจากภาวะภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำ ในการเลี้ยงสัตว์ ขณะที่การผลิตไก่แปรรูปยังขยายตัวได้ตามความต้องการบริโภคเนื้อไก่ในจีนที่เพิ่มขึ้นหลังจีนประสบปัญหาโรคระบาดในสุกร และโรคไข้หวัดนก ภาคการค้าหดตัวตามกำลังซื้อและความเชื่อมั่นที่ลดลงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจปัญหาภัยแล้ง และการแพร่ระบาดของ COVID-19 สินค้าคงทนและฟุ่มเฟือยหดตัว ขณะที่สินค้าอุปโภคบริโภคในร้านสะดวกซื้อและซูเปอร์มาร์เก็ตเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผล จากการกักตุนสินค้า ส่วนยอดขาย E-commerce มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินค้าที่จำเป็นในช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 (ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานแนวโน้มธุรกิจ ไตรมาส 1 ปี 2563)

□ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐาน ผู้บริโภค ดัชนีผลผลิตสาขาผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ และมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ตามลำดับ **วิกฤตการจ้างงาน ภาคกลาง** หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชน ภาคกลาง ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -2.69 จากระยะเดียวกัน ของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

□ ผลการประมาณการ พบว่า ภาคกลาง ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ร้อยละ 39.61 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 33.36) สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤต ที่ร้อยละ 43.53 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ภาคกลาง

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	45.06	26.75	28.32	23.03	16.86
Pre-Crisis	12.85	22.83	25.49	33.36	39.61
Post-Crisis	42.09	50.41	46.19	43.62	43.53
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การว่างงาน ภาคกลาง

การว่างงาน ภาคกลาง ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในภาคกลาง ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.36 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน

0.18 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 49.95) การว่างงานภาคเอกชน

ขยายตัวร้อยละ 8.37 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 1,392 พันคน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้น 1,203 คน)

การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และการผลิตยานยนต์ รถพ่วง

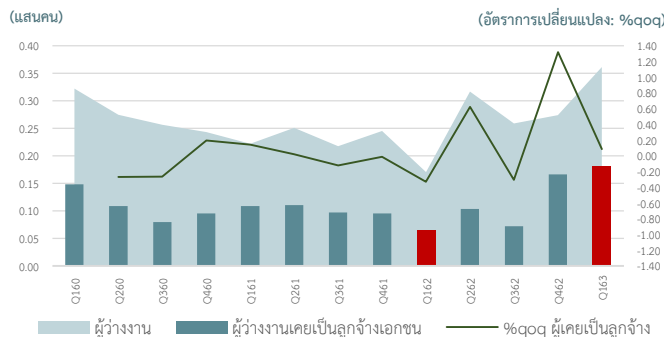
และรถกึ่งพ่วง เป็นสำคัญ ในขณะที่การว่างงานสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์

อาหารลดลง 1,764 รองลงมาคือ การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) และการผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ลดลง เป็นสำคัญ

การว่างงานในภาคกลางส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ (17.60%) การก่อสร้างอาคาร (9.21%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) (8.55%) และการผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ (4.87%)

เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 14.68 0.77 -48.25 และ -49.52 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 182.21 หรือเพิ่มขึ้น 11,644 คน ซึ่งเข้าเกณฑ์วิกฤต การว่างงานที่ขยายตัวเกิน 8,059 คนจากระยะเดียวกันของปีก่อน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงาน ภาคกลาง ในไตรมาสนี้:

(ต่อเนื่องจากหน้าที่แล้ว) ร้านค้าปลีกมีรายได้จากการบริการส่งตามบ้านเพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่ภาพรวมการค้าปลีกขยายตัวชะลอลง ยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวต่ำกว่าระดับปกติเนื่องจากกำลังซื้อที่จำกัดและเผชิญการแข่งขันจากตลาดออนไลน์ ที่ผู้ขายรายย่อยนำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาขายมากขึ้น ธุรกิจส่งหาริมทรัพย์ยังคงหดตัวสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ไตรมาส 3 และ 4 ปี 2562)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจไทย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขาการผลิตอาหาร ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ และค่าธรรมณียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามลำดับ

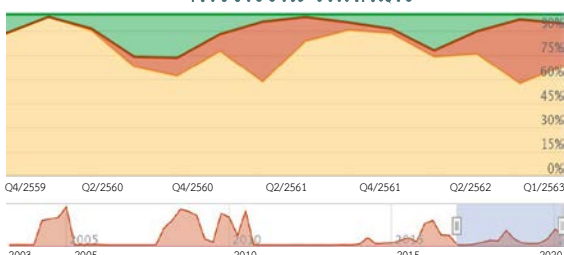
วิกฤตการว่างงาน ภาคกลาง หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน ในภาคกลาง เพิ่มขึ้นมากกว่า 8,059 คนจากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคกลาง ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงานร้อยละ 26.57 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 39.83)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 67.85 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน ภาคกลาง

Q1/2563
▲ 5.58
▼ 26.57
▲ 67.85

ตารางผลประมาณการ
โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ภาคกลาง

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	8.88	22.19	10.39	3.13	5.58
Pre-Crisis	2.93	4.07	14.15	39.83	26.57
Post-Crisis	88.19	73.73	75.46	57.04	67.85
Status					

การจ้างงาน ภาคตะวันตก

การจ้างงาน ภาคตะวันตก ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในภาคตะวันตก ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 2.04 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.70 ล้านคน

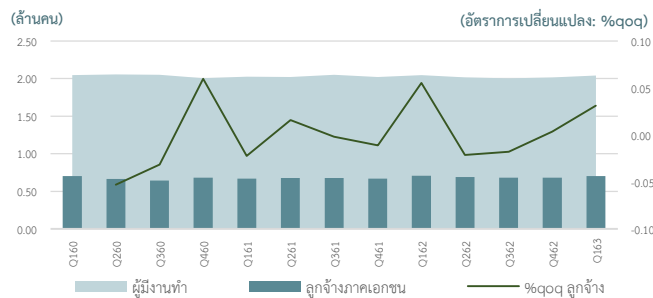
(หรือสัดส่วนร้อยละ 34.49) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.13

จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 2.13 หมื่นคน) เป็นการเพิ่มขึ้นตาม

การจ้างงานในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้น 14,306 คน) การก่อสร้างอาคาร และการขายส่ง และการขายปลีก เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ

ที่ทำจากแร่โลหะลดลง 6,282 คน รองลงมาคือ กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ และกิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิง และการนันทนาการ เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (12.78%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (11.55%) การก่อสร้างอาคาร (10.46%) และการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (8.70%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ -0.71 21.36 17.62 และ 11.66 ตามลำดับ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -0.51 หรือลดลง -3,642 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงานภาคภาคตะวันตกในไตรมาสนี้:

เศรษฐกิจภาคตะวันตกได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ในภาคการท่องเที่ยวทำให้รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง แม้ว่าการลงทุนภาคเอกชนช่วงแรกของไตรมาสขยายตัวได้จากเงินลงทุนในโรงงานที่เริ่มประกอบกิจการ และการบริโภคภาคเอกชนในหมวดสินค้าคงทนยังขยายตัวจากจำนวนรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนใหม่ และสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ขยายตัวตามความต้องการที่เพิ่มขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สถานการณ์เศรษฐกิจภูมิภาค)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

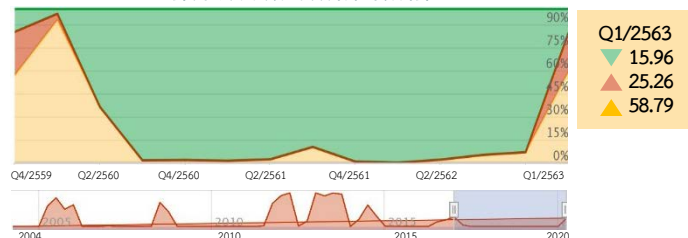
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐาน ผู้บริโภค ดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. อัตราการใช้กำลังการผลิตสาขาคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขาการก่อสร้าง และมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน ภาคตะวันตก หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชน ภาคตะวันตก ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -2.76 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคตะวันตก ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสดังกล่าวการจ้างงาน ร้อยละ 25.26 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 0.00) สถานะของการประมาณการ แสดงถึงเหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 58.79 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน ภาคตะวันตก

ตารางผลประมาณการ
โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ภาคตะวันตก

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	99.97	98.03	94.91	93.39	15.96
Pre-Crisis	0.00	0.00	0.00	0.00	25.26
Post-Crisis	0.03	1.97	5.09	6.61	58.79
Status					

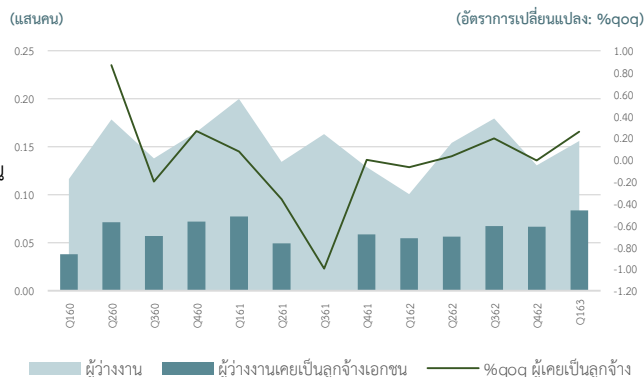

การว่างงาน ภาคตะวันตก

การว่างงาน ภาคตะวันตก ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น ในภาคตะวันตก ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.16 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.08 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 53.67) การว่างงานภาคเอกชนขยายตัว ร้อยละ 25.68 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 1,710 คน) เป็นการเพิ่มขึ้น ตามการว่างงานในสาขาการขยปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (เพิ่มขึ้น 1,766 คน) การก่อสร้างอาคาร และการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เป็นสำคัญ ในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใน สาขาการขยปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (24.88%) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม (10.14%) การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (9.91%) และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (8.72%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อน ร้อยละ 558.86 90.31 275.18 และ -50.94 ตามลำดับ

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่ ขยายตัวร้อยละ 53.61 หรือเพิ่มขึ้น 2,920 คน

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค ภาคกลาง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจไทย และที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามลำดับ

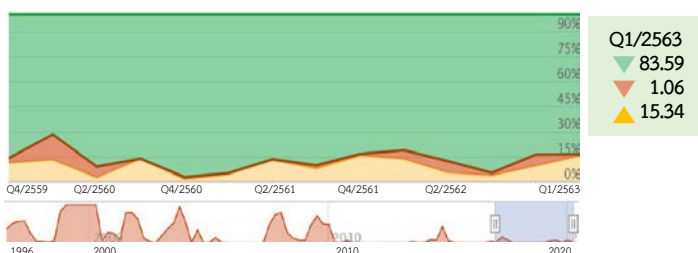
วิกฤตการว่างงาน ภาคตะวันตก หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน ในภาคตะวันตก เพิ่มขึ้นมากกว่า 4,920 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคตะวันตก ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ร้อยละ 1.06 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 6.88)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 83.59 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน ภาคตะวันตก

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ภาคตะวันตก

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	81.20	87.74	94.71	83.75	83.59
Pre-Crisis	5.30	6.98	1.67	6.88	1.06
Post-Crisis	13.50	5.29	3.62	9.37	15.34
Status	▲	▲	▲	▲	▲

☐ การจ้างงาน ภาคตะวันออก

การจ้างงาน ภาคตะวันออก ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในภาคตะวันออก ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

☐ สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 3.41 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.71 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 50.11) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 0.86 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 1.46 หมื่นคน) เป็นการเพิ่มขึ้นตาม

การจ้างงานในสาขาการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)

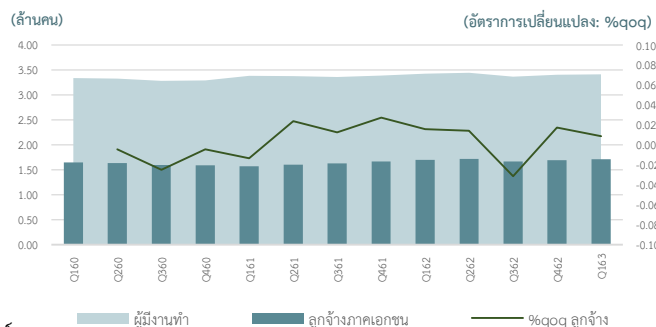
(เพิ่มขึ้น 13,774 คน) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก

และการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการผลิต

อุปกรณ์ไฟฟ้าลดลง 13,711 คน รองลงมาคือ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์

(ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์) และการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ลดลง เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถถังพ่วง (11.53%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (7.88%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (6.98%) การก่อสร้างอาคาร (5.45%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อน ร้อยละ 2.10 8.69 -5.51 และ 9.09 ตามลำดับ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่ ขยายตัวร้อยละ 0.77 หรือเพิ่มขึ้น 1.31 หมื่นคน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงาน ภาคตะวันออกในไตรมาสนี้:

ได้รับผลกระทบในภาคการท่องเที่ยวทำให้รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง แต่ยังขยายตัวได้จากภาคการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักร ส่วนหนึ่งได้รับผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา อาทิ การกระตุ้นการลงทุนผ่านมาตรการภาษีและสินเชื่อดอกเบี้ยพิเศษ (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สถานการณ์เศรษฐกิจภูมิภาค)

☐ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค ภาคกลาง ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ตามลำดับ

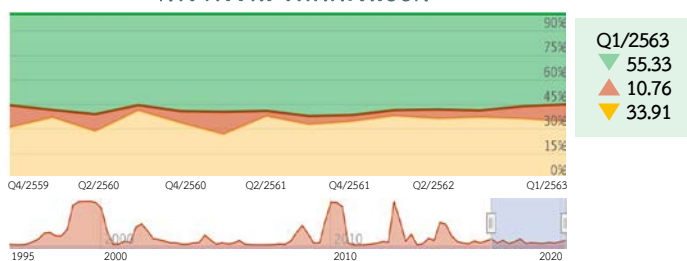
วิกฤตการจ้างงาน ภาคตะวันออก หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชน ภาคตะวันออก ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -1.07 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

☐ ผลการประมาณการ พบว่า ภาคตะวันออก ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ร้อยละ 10.76 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 7.70)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 55.33 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงาน ภาคตะวันออก

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ภาคตะวันออก

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	58.84	58.41	59.04	56.47	55.33
Pre-Crisis	3.55	5.72	4.25	7.70	10.76
Post-Crisis	37.61	35.87	36.70	35.83	33.91
Status	▲	▲	▲	▲	▲

❑ การว่างงาน ภาคตะวันออก

การว่างงาน ภาคตะวันออก ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในภาคตะวันออก ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

❑ สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.29 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน

0.11 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 37.39) การว่างงานภาคเอกชน

หดตัวร้อยละ -5.23 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือลดลง 590 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการผลิตยานยนต์ รถพ่วง

และรถกึ่งพ่วง (เพิ่มขึ้น 1,356 คน) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์

การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง และการผลิตผลิตภัณฑ์

คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์ เป็นสำคัญ

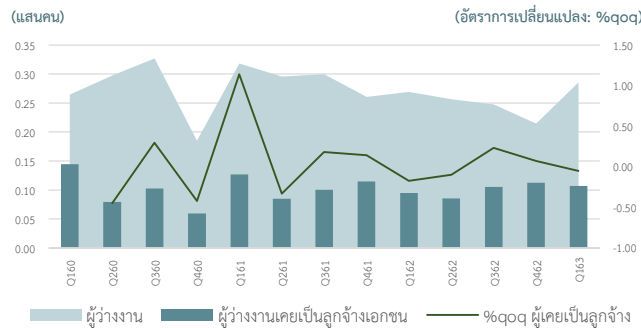
ในขณะที่การว่างงานสาขาการก่อสร้างอาคารลดลง 1,083 คน รองลงมาคือ การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง และการขายปลีก

(ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) ลดลงเป็นสำคัญ การว่างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง (14.12%)

การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (10.28%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) (7.84%) การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และ

จักรยายนต์) (6.92)เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 892.18 227.87 -53.79 และ 48.77 ตามลำดับ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 12.66 หรือเพิ่มขึ้น 1,201 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงานภาคตะวันออก ในไตรมาส:

(ต่อเนื่องจากหน้าที่แล้ว) ภาคอุตสาหกรรมปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องสะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมภาคตะวันออกที่อยู่เหนือระดับ 100 ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมอูมิเนียมและอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเดือนตุลาคม อุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเดือนพฤศจิกายน และอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและทำความเย็นในเดือนธันวาคม ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนในหมวดสินค้าคงทนหดตัวลง (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

❑ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

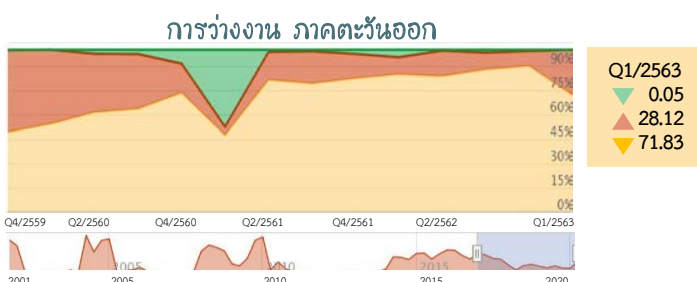
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจไทย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อUSD และการทำธุรกรรมที่ดิน ตามลำดับ

วิกฤตการว่างงาน ภาคตะวันออก หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน ในภาคตะวันออก เพิ่มขึ้นมากกว่า 8,116 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

❑ ผลการประมาณการ พบว่า ภาคตะวันออก ตั้งแต่เดือน เมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ร้อยละ 28.12 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 9.26)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 71.83 เพราะมีความเป็นไปได้ทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ภาคตะวันออก

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	4.62	0.54	1.85	0.78	0.05
Pre-Crisis	10.54	15.82	10.38	9.26	28.12
Post-Crisis	84.84	83.64	87.76	89.96	71.83
Status					

การจ้างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ

การจ้างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูล การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

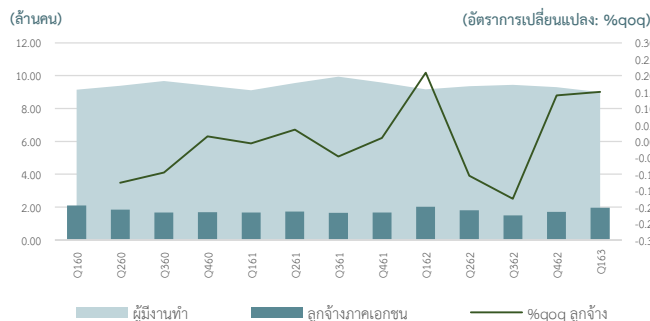
มีจำนวนผู้มีงานทำ 9.00 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.97 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 21.85) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 15.11 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 2.58 แสนคน) เป็นการเพิ่มขึ้น ตามการจ้างงานในสาขาการก่อสร้างอาคาร (เพิ่มขึ้น 145,555 คน)

กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นสำคัญ ในขณะที่สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์

และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ลดลง 18,342 คน รองลงมาคือ

การผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง และการผลิตเครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขา การก่อสร้างอาคาร 20.50% การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (14.77%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (8.79%) และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (7.24%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อน ร้อยละ 56.54 1.43 10.82 และ 23.76 ตามลำดับ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -2.97 หรือลดลง 60,245 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน/การว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ในไตรมาส

ภาคการค้าหดตัวจากกำลังซื้อที่ลดลงเนื่องจากได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้งและการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงความเชื่อมั่นจากเหตุการณ์กราดยิงที่โคราชทำให้กำลังซื้อทั้งในและนอกภาคเกษตรลดลง โดยสินค้าที่ยอดขายลดลง ได้แก่ อุปกรณ์การเกษตร รถยนต์และรถจักรยานยนต์ สินค้าฟุ่มเฟือย เครื่องสำอาง และสินค้าแฟชั่น อย่างไรก็ตาม สินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นยังเติบโตได้ เช่น หน้ากากอนามัย อุปกรณ์และน้ำยาทำความสะอาด อาหารและน้ำดื่ม เป็นต้น ภาคการผลิตหดตัวเนื่องจากไม่สามารถส่งออกสินค้าและนำเข้าวัตถุดิบจากหลายประเทศโดยเฉพาะจากจีนหลังเกิดการแพร่ระบาดของ COVID-19 และมีการปิดประเทศส่งผลให้ห่วงโซ่การผลิตหยุดชะงัก การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าส่งผลให้คำสั่งซื้อลดลงและหลายธุรกิจมีการปรับลดการผลิต ได้แก่ ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนสมาร์ตโฟน กล้องถ่ายรูป สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ และเครื่องดื่ม ขณะเดียวกัน ภาวะภัยแล้งส่งผลให้ธุรกิจแปรรูปสินค้าเกษตรขาดแคลนวัตถุดิบ อาทิ โรงสีข้าวและโรงงานน้ำตาล อย่างไรก็ตาม ธุรกิจที่ยังมีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) การแปรรูปมันสำปะหลัง เนื่องจากมีความต้องการจากจีนเพื่อนำไปผลิตแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น (2) การผลิตชิ้นส่วน HDD เนื่องจากมีการโยกคำสั่งซื้อจากโรงงานที่ปิดตัวในจีนมาซื้อจากโรงงานในไทยเพิ่มขึ้น และ (3) การแปรรูปเนื้อสัตว์ เนื่องจากมีความต้องการซื้อจากจีนและประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เวียดนาม เมียนมา และกัมพูชา เพิ่มขึ้น เพราะพบโรคระบาด African swine fever (ASF) ในประเทศเหล่านี้ (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานแนวโน้มธุรกิจ ไตรมาส 1 ปี 2563)

ประมาณการ: วิเคราะห์ค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

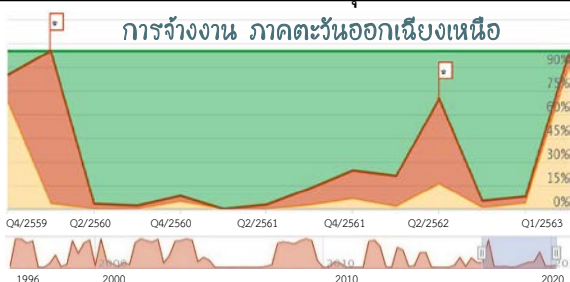
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจ OECD ดัชนีราคาผู้ผลิต อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ดัชนีผลผลิตสาขาผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศที่แท้จริงสาขาอุตสาหกรรมการผลิต ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงสาขาเกษตรกรรม ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -3.80 จากระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 8.64 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 4.24)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านที่ร้อยละ 89.49 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

Q1/2563
▼ 1.87
▲ 8.64
▲ 89.49

ตารางแสดงผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	79.15	30.33	94.80	92.10	1.87
Pre-Crisis	19.23	53.91	4.39	4.24	8.64
Post-Crisis	1.62	15.76	0.82	3.66	89.49
Status	▲	▲	▲	▲	▲

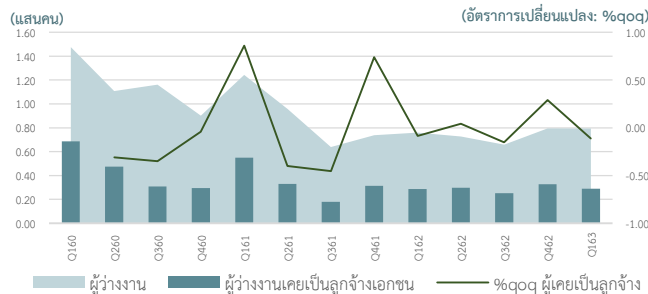

การว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ

การว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.79 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.29 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 36.45) การว่างงานภาคเอกชนหดตัว ร้อยละ -11.37 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือลดลง 3,711 คน) เป็นการลดลง ตามการว่างงานในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกลดลง 2,833 คน รองลงมาคือ การบริการอาหารและเครื่องดื่ม และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นสำคัญ ในขณะที่สาขากิจการบริการทางการเงิน (ยกเว้นการประกันภัย และกองทุนบำเหน็จบำนาญ) เพิ่มขึ้น 2,220 คน รองลงมาคือ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และการบริการรักษา ความปลอดภัยและการสืบสวนเพิ่มขึ้น เป็นสำคัญ การว่างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการก่อสร้างอาคาร (28.72%) การขายปลีก (ยกเว้นยาน ยนต์และจักรยานยนต์) (11.84%) กิจการบริการทางการเงิน (ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ) (7.56%) การผลิตผลิตภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ (6.03%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ -4.37 -29.91 245.05 และ 665.49 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 1.17 หรือเพิ่มขึ้น 336 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน/การว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ในไตรมาส:

(ต่อเนื่องจากหน้าที่แล้ว) ไตรมาสนี้ภาคบริการและการท่องเที่ยวทรงตัว โดยธุรกิจโรงแรมในหลายพื้นที่ขยายตัวตามการท่องเที่ยวในบางจังหวัด เช่น บุรีรัมย์ จากกิจกรรมรถจักรยานยนต์ทางเรียบชิงแชมป์โลก (โมโตจีพี 2019) และการท่องเที่ยวในเกือบทุกอุทยาน ตลอดจนมาตรการ ชิมช้อปใช้ส่งผลต่อธุรกิจโรงแรมอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโรงแรมในหลายพื้นที่หดตัวจากภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะโรงแรม ขนาดเล็ก เนื่องจากมือปาร์ทเมนต์ปล่อยให้เช่าห้องแบบรายวันเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ปัจจุบันธุรกิจโรงแรมจะจ้างพนักงาน Part Time เป็นรายกรณี เมื่อมี Event พิเศษ และธุรกิจการค้ามีการจ้างพนักงานรายวันลดลง ในส่วนของธุรกิจขนส่งผลไม้ออกไปประเทศจีนยังคงขยายตัวได้ ตามความต้องการและความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงที่มีความคืบหน้าดีขึ้น การลงทุนภาคเอกชนทรงตัว และมีการลงทุนในระบบ Automation มากขึ้น โดยเฉพาะในการผลิตพลาสติก โดยธุรกิจผลิตเครื่องดื่มลงทุนในเครื่องปรับอากาศน้ำ ธุรกิจ ผลิตเสื้อกีฬาลงทุนติดตั้ง Solar Roof เพื่อลดต้นทุนพลังงาน ธุรกิจค้าส่งค้าปลีกบางแห่งสร้างระบบ Franchise โดยลงทุนด้าน Software เพื่อช่วยในการบริหารจัดการ ส่งผลให้มีการจ้างงานในกลุ่มดูแลระบบ Software มากขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย ไตรมาส4/2562)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย เงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี และดัชนีราคาผู้ผลิต ตามลำดับ

วิกฤตการว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน

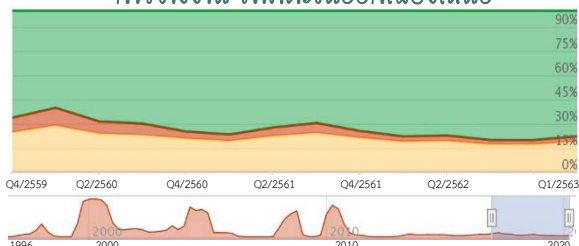
ในภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ เพิ่มขึ้นมากกว่า 36,006 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสดังกล่าวการว่างงานร้อยละ 3.22 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 2.68)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 77.84 เพราะมีค่ามากที่สุดในช่วง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ

Q1/2563
▼ 77.84
▲ 3.22
▲ 18.94

ตารางผลประมาณการ

โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	77.96	77.39	80.16	80.25	77.84
Pre-Crisis	3.19	3.32	2.70	2.68	3.22
Post-Crisis	18.85	19.29	17.13	17.07	18.94
Status	▲	▲	▲	▲	▲

☐ การจ้างงาน ภาคเหนือ

การจ้างงาน ภาคเหนือ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในภาคเหนือ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

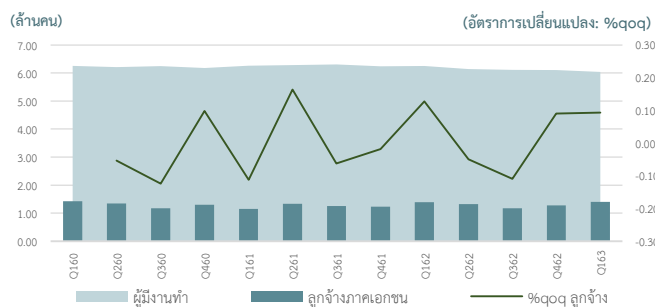
☐ สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 6.04 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.40 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 23.22) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 9.34

จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 1.20 แสนคน) เป็นการเพิ่มขึ้นตาม การจ้างงานในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์ (เพิ่มขึ้น 14,638 คน) ที่พักแรม และการเพาะปลูกและการ เลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ

ในขณะที่การจ้างงานสาขากิจกรรมด้านสุขภาพมนุษย์ลดลง 9,609 คน รองลงมาคือ การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) และการ ผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ลดลง เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการ ขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (13.50%) การก่อสร้างอาคาร (12.01%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง (7.17%) และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (7.17%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ -4.67 6.84 15.99 และ 10.44 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 0.94 หรือเพิ่มขึ้น 1.31 หมื่นคน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน ภาคเหนือ ในไตรมาสนี้และในอนาคต:

ภาวะเศรษฐกิจภาคเหนือไตรมาส 1 ปี 2563 หดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อน โดยการแพร่ระบาดของ COVID-19 และปัญหาหมอกควัน ในภาคเหนือส่งผลกระทบอย่างมากต่อธุรกิจท่องเที่ยวและบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับต่ำและกำลังซื้อที่ อ่อนแอทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อธุรกิจการค้าและการผลิตเพื่อส่งออกชัดเจนขึ้น หลายธุรกิจลดการจ้างงานและ ปรับตัวด้านแรงงานหลายรูปแบบเพื่อลดภาระต้นทุน โดยมีการให้พนักงานลาโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ลดการจ้างงานแบบชั่วคราว ลดจำนวนวัน ทำงาน สำหรับการทำงานในภาคการผลิตลดลงเล็กน้อยตามคำสั่งซื้อที่ลดลง ขณะที่ภาคการค้าและอสังหาริมทรัพย์ยังไม่เห็นการปรับลด การจ้างงาน (ที่มา รายงานแนวโน้มธุรกิจไตรมาส 1 ปี2563 โดยธนาคารแห่งประเทศไทย)

☐ ประเมินการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ *ดัชนีราคาทั่วไป ผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ต่อดอลลาร์ สรอ.* ตามลำดับ

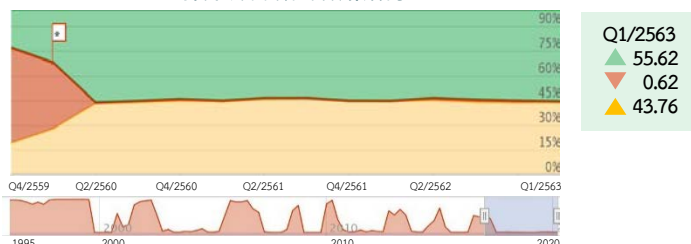
วิกฤตการจ้างงานภาคเหนือ หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชนภาคเหนือขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -5.07 จากระยะเดียวกัน ของปีก่อน เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

☐ ผลการประมาณการ พบว่า ภาคเหนือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 0.62 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 1.25)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 55.62 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

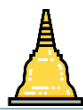
การจ้างงาน ภาคเหนือ

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ภาคเหนือ

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	55.35	53.68	54.66	55.26	55.62
Pre-Crisis	0.09	1.43	1.49	1.25	0.62
Post-Crisis	44.56	44.89	43.85	43.49	43.76
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การว่างงาน ภาคเหนือ

การว่างงาน ภาคเหนือ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาสถานะผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในภาคเหนือ ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.53 แสนคน เป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน

0.23 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 43.63) การว่างงานภาคเอกชน

ขยายตัวร้อยละ 29.39 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 5,259 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการก่อสร้างอาคาร (เพิ่มขึ้น

1,895 คน) งานก่อสร้างเฉพาะทาง และการขายส่งและการขายปลีก

การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เป็นสำคัญ ในขณะที่การว่างงานในสาขา

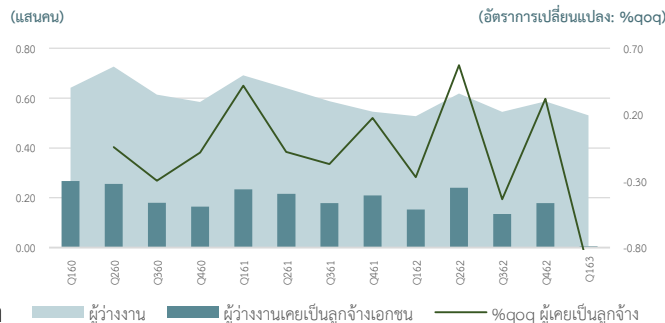
การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลง 2,369 คน รองลงมาคือการผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ และการเพาะปลูก

และการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้องลดลงในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)

(28.55%) การก่อสร้างอาคาร (12.55%) งานก่อสร้างเฉพาะทาง (7.69%) และการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์

(4.65%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 10.89 187.59 451.15 และ 448.87 ตามลำดับ

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ 51.29 หรือลดลง 7,848 คน

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

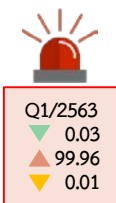
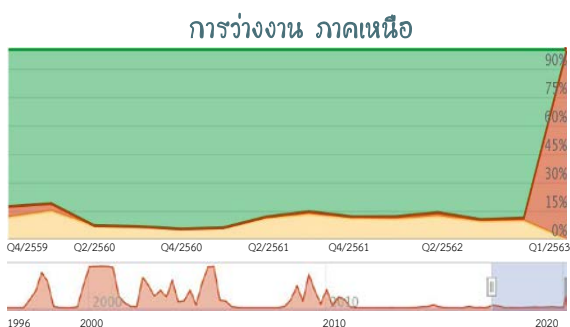
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ดัชนีราคาผู้ผลิต อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร อัตราการใช้กำลังการผลิตสาขาคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ

วิกฤตการว่างงาน ภาคเหนือ หมายถึง เหตุการณ์ที่ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนมาก่อน ในภาคเหนือ เพิ่มขึ้นมากกว่า 16,794 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคเหนือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ร้อยละ 99.96 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 12.90)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตที่ร้อยละ 99.96 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ภาคเหนือ

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	40.38	41.00	37.30	41.27	0.03
Pre-Crisis	23.46	15.90	21.39	12.90	99.96
Post-Crisis	36.16	43.10	41.31	45.82	0.01
Status	▲	▲	▲	▲	▲

การจ้างงาน ภาคใต้

การจ้างงาน ภาคใต้ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในภาคใต้ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 5.22 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.94 ล้านคน

(หรือสัดส่วนร้อยละ 37.28) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ

4.33 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 80,758 คน) เป็นการเพิ่มขึ้น

ตามการจ้างงานในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์

และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้น 60,319 คน) การศึกษา

และการผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก (ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์)

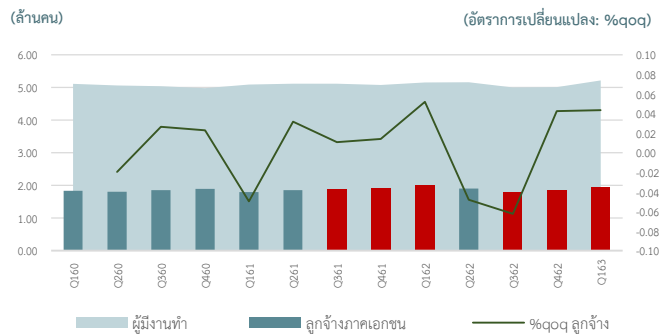
การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุจากสานอื่น ๆ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการก่อสร้างอาคารลดลง 27,368 คน รองลงมาคือ การ

ผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการเพาะปลูกและการ

เลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (26.74%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (10.66%) การก่อสร้าง

อาคาร (7.62%) ที่พักแรม (6.03%) เป็นสำคัญ โดยขยายตัวร้อยละ 13.12 5.37 -15.59 และ 13.20 จากไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -2.89 หรือลดลง 57,930 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์
วิกฤตการจ้างงานที่ร้อยละ -0.04 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 3

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงานและการว่างงาน ภาคใต้ ในไตรมาสที่:

ภาวะเศรษฐกิจภาคใต้ไตรมาสที่ 1 ปี 2563 หดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนในทุกภาคธุรกิจ โดยการแพร่ระบาดของCOVID-19 ส่งผลกระทบอย่างมากต่อธุรกิจในการการท่องเที่ยว และขยายวงกว้างไปยังภาคการค้าและภาคการผลิตเพื่อส่งออก อย่างไรก็ตาม มีบางอุตสาหกรรมได้รับคำสั่งซื้อเพิ่มขึ้น สำหรับภาคอสังหาริมทรัพย์ มีผู้ประกอบการบางรายยังเปิดโครงการตามแผนเดิมที่วางไว้ แต่เริ่มมีความกังวลต่อรายได้ของผู้ซื้อในระยะต่อไป โดยเมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการจ้างงาน พบว่าธุรกิจในการการท่องเที่ยวบางแห่งต้องปิดกิจการชั่วคราว และต้องเลิกจ้างพนักงานบางส่วน นอกจากนี้ผู้ประกอบการได้ปรับรูปแบบการจ้างงาน อาทิ ให้พนักงานลาโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือลดเงินเดือน อย่างไรก็ตามการจ้างงานในธุรกิจอื่นยังทรงตัวเนื่องจากผู้ประกอบการพยายามรักษาแรงงานที่มีทักษะไว้ รวมถึงยังไม่สามารถลดแรงงานตามสัญญา MOU ในภาคอุตสาหกรรมได้ทันที แต่จะมีการปรับลดค่าใช้จ่ายบางส่วน อาทิ ลดชั่วโมงการทำงาน และยกเลิกการทำงานล่วงเวลา (รายงานแนวโน้มธุรกิจไตรมาส 1 ปี2563 โดยธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

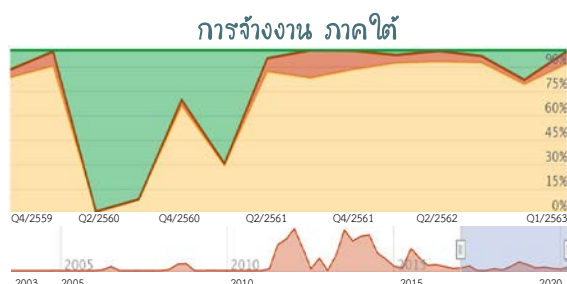
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐานผู้บริโภค ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสาขาการเกษตร ดัชนีผลผลิตสาขาผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน ภาคใต้ หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชนภาคใต้ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -0.04 จากระยะเดียวกันของปีก่อนเป็นเวลา 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคใต้ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 7.95 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 2.65)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 91.56 เพราะมีค่ามากที่สุดในช่วง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ภาคใต้

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	2.97	0.45	3.56	19.96	0.49
Pre-Crisis	5.02	6.71	4.23	2.65	7.95
Post-Crisis	92.01	92.83	92.21	77.39	91.56
Status					

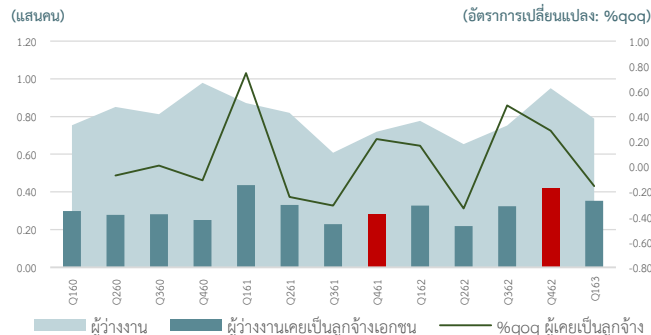

การว่างงาน ภาคใต้

การว่างงาน ภาคใต้ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในภาคใต้ ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.79 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.35 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 44.74) โดยการว่างงานภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -15.42 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือลดลง -6,430 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้น 2,243 คน) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์และการผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ เป็นสำคัญ ในขณะที่การว่างงานสาขาการขนส่ง ทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียงลดลง 2,709 คน รองลงมาคือ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และการก่อสร้างอาคารลดลง เป็นสำคัญ การว่างงานในภาคใต้ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (16.76%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (15.51%) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม (14.70%) และกิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ (6.29%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 69.50 9.85 -0.98 และ 8.97 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 8.09 หรือเพิ่มขึ้น 2,641 คน

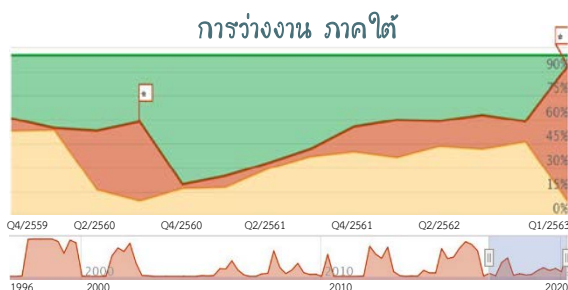
ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้ราคาเศรษฐกิจ ญี่ปุ่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ต่อ USD การทำธุรกรรมที่ดิน และ ที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มในกรุงเทพฯและปริมณฑล ตามลำดับ วิกฤตการว่างงาน ภาคใต้ หมายถึง ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนในภาคใต้เพิ่มขึ้นมากกว่า 11,927 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า ภาคใต้ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ร้อยละ 85.37 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 1.34)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตที่ร้อยละ 85.37 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

Q1/2563
▲ 6.43
▲ 85.37
▼ 8.20

ตารางผลประมาณการ โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ภาคใต้

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	88.09	85.96	89.69	88.82	6.43
Pre-Crisis	1.22	1.85	0.89	1.34	85.37
Post-Crisis	10.69	12.19	9.43	9.84	8.20
Status	▲	▲	▲	▲	▲

สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

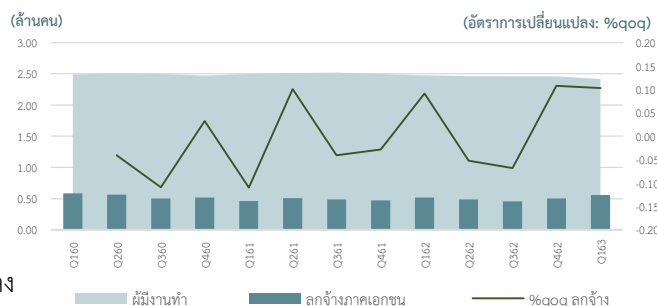
การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 2.42 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.56 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 23.05) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 10.31 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 52,074 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงานในสาขาการก่อสร้างอาคาร (เพิ่มขึ้น 22,052 คน) ที่พักแรม และกิจกรรมการพนันและการเสี่ยงโชค เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ลดลง 3,257 คน รองลงมาคือ กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ และกิจกรรม

ด้านการกีฬา ความบันเทิง และการนันทนาการ เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการก่อสร้างอาคาร (15.35%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (14.19%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (13.40%) และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร(8.39%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 34.73 -2.74 8.26 และ 20.78 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 7.94 หรือเพิ่มขึ้น 40,974 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ในไตรมาสนี้:

ภาวะเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนไตรมาส 1 ปี 2563 หดตัว โดยเมื่อพิจารณาจากมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้งประเทศหดตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการหดตัวในการค้าชายแดนใต้เป็นสำคัญ ส่วนการค้าชายแดนในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังคงขยายตัว ทั้งนี้ การหดตัวของภาคการค้าชายแดนเป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของ Covid-19 ที่ส่งผลกระทบต่อไปยังทุกส่วนของเศรษฐกิจหลายประเทศได้มาตรการควบคุมการแพร่ระบาดโดยระงับการเดินทางเข้า-ออกประเทศอย่างเข้มงวด รวมถึงประเทศไทยที่ระงับการเดินทางเข้า-ออกผ่านด่านชายแดนทางบกทั่วประเทศ ยกเว้นเพียงการขนส่งสินค้าที่อนุญาตให้ส่งผ่านจุดผ่านแดนบางจุดเท่านั้น โดยธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการปิดด่านชายแดนของไทย ประกอบไปด้วยธุรกิจที่พึ่งพานักท่องเที่ยวจากประเทศชายแดน ธุรกิจที่พึ่งพาแรงงานจากประเทศชายแดน และธุรกิจที่พึ่งพาการนำเข้า-ส่งออกผ่านด่านชายแดนทางบก

(มูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าผ่านด่านศุลกากรและรายงานแนวโน้มธุรกิจไตรมาส 1 ปี2563 โดยธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาพื้นฐานผู้บริโภค ดัชนีขึ้นค่าเศรษฐกิจจีน และดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ตามลำดับ

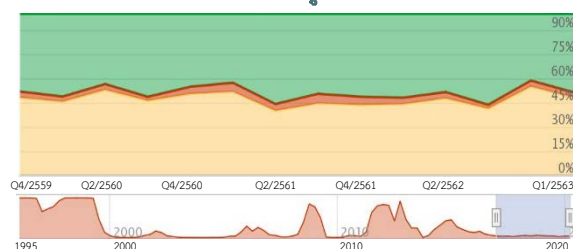
วิกฤตการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -2.73 เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 3.21 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 3.64)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 48.55 เพราะมีค่ามากที่สุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงานเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ตารางผลประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	51.95	48.44	56.31	41.34	48.55
Pre-Crisis	3.97	3.82	2.34	3.64	3.21
Post-Crisis	44.08	47.74	41.36	55.02	48.25
Status	▲	▲	▲	▲	▲

สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.27 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.12 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 44.43) โดยการว่างงานภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 29.27 จากไตรมาสก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น 2,679 คน)

เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการก่อสร้างอาคาร (เพิ่มขึ้น 2,154 คน) และการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)

เป็นสำคัญ ในขณะที่การว่างงานสาขาการบริการอาหารและเครื่องดื่มลดลง 965 คน เป็นสำคัญ การว่างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการก่อสร้าง

อาคาร (32.07%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (19.48%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง (7.44%) และงานก่อสร้างเฉพาะทาง (5.84%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 131.26 353.71 98.65 และ 191.56 ตามลำดับ

- เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ ขยายตัวร้อยละ 33.64 หรือเพิ่มขึ้น 2,978 คน

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

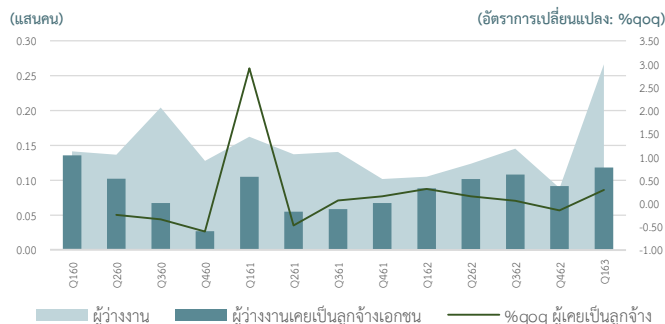
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้ว่า เศรษฐกิจไทย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ตามลำดับ

วิกฤตการว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หมายถึง ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพิ่มขึ้นมากกว่า 16,543 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

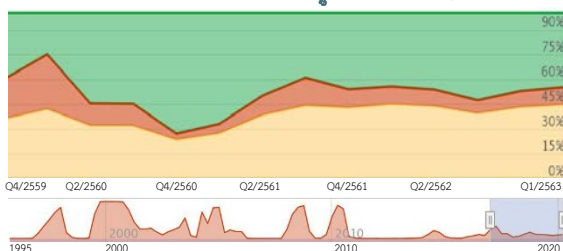
ผลการประมาณการ พบว่า ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงานร้อยละ 10.67 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 9.82)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 44.90 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

Q1/2563

▼ 44.90

▲ 10.67

▲ 44.43

ตารางผลประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	44.44	46.29	52.76	47.16	44.90
Pre-Crisis	10.84	10.14	7.93	9.82	10.67
Post-Crisis	44.71	43.56	39.30	43.01	44.43
Status	▲	▲	▲	▲	▲

สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 1.89 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.71 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 37.44) การจ้างงานภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.40 จากไตรมาสก่อนหน้า 16,576 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการจ้างงาน

ในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้น 15,245 คน) การศึกษา และการผลิตไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก (ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์) การผลิตสิ่งของจาก

ฟางและวัสดุจากสานอื่น ๆ เป็นสำคัญ ในขณะที่การจ้างงานสาขาการผลิต

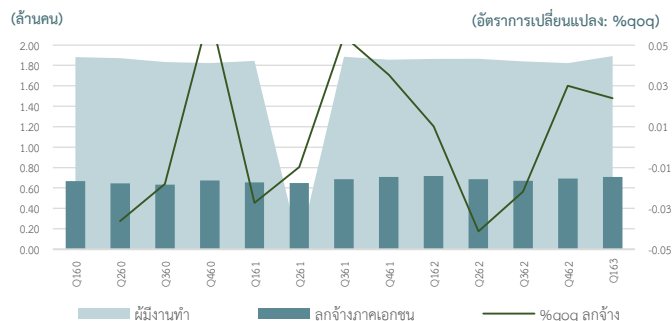
ผลิตภัณฑ์อาหาร ลดลง 12,998 คน รองลงมาคือ การก่อสร้างอาคาร และการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่นี้

ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (91.97%) การศึกษา (63.10%) การผลิตไม้

และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก (ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์) การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุจากสานอื่น ๆ (43.94%) และการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์

และจักรยานยนต์) (38.94%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 8.58 43.52 45.83 และ 9.86 ตามลำดับ

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -1.90 หรือลดลง 7,814 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ในไตรมาส:

เศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้เมื่อพิจารณาจากการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนใต้ พบว่า มูลค่าการค้าชายแดนหดตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.31 (YoY) เป็นร้อยละ 16.75 (YoY) โดยมูลค่าการส่งออกหดตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.9 (YoY) ในไตรมาสก่อนหน้าเป็นร้อยละ 14.26 (YoY) โดยเป็นการหดตัวในเกือบทุกหมวดสินค้ายกเว้นสินค้าเกษตร ส่วนด้านการนำเข้าหดตัวเพิ่มขึ้นเช่นกันจากร้อยละ 14.34 (YoY) ในไตรมาสก่อนหน้ามาเป็นร้อยละ 19.76 (YoY) โดยเป็นการหดตัวในทุกหมวดสินค้าเช่นกัน โดยการหดตัวการค้าชายแดนใต้เป็นผลมาจากการมาตรการจำกัดการขนส่งภายในประเทศของมาเลเซีย ทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการขนส่ง และผู้ส่งออกหลายรายมีค่าใช้จ่ายและใช้ระยะเวลาขนส่งเพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนเส้นทางขนส่ง

(ที่มา มูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้และรายงานแนวโน้มธุรกิจไตรมาส 1 ปี 2563 โดยธนาคารแห่งประเทศไทย)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

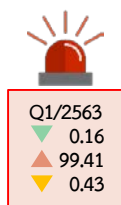
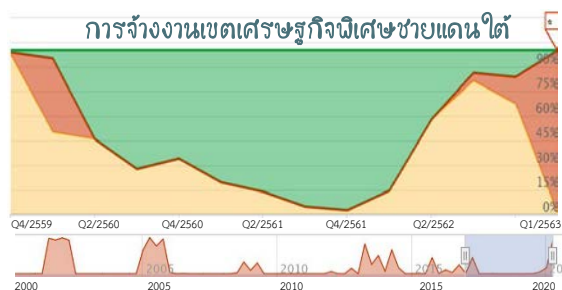
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ อัตราการใช้กำลังการผลิตสาขาผลิตภัณฑ์อาหาร ดัชนีผลผลิตสาขาผลิตภัณฑ์อาหาร ดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจ และดัชนีราคาผู้ผลิต ตามลำดับ

วิกฤตการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชนเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -4.27 เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสดังกล่าวการจ้างงานร้อยละ 99.41 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 16.52)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ก่อนวิกฤตที่ร้อยละ 99.41 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

ตารางแสดงผลประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	85.54	42.22	13.92	16.36	0.16
Pre-Crisis	0.00	0.04	4.91	16.52	99.41
Post-Crisis	14.46	57.74	81.17	67.12	0.43
Status	▲	▲	▲	▲	▲

สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ ไม่นับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

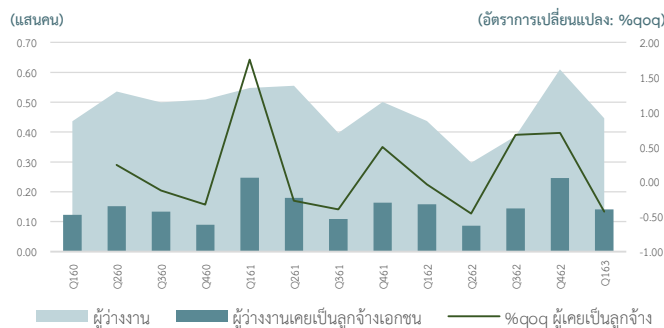
สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.45 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.14 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 31.66) โดยการว่างงานภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -42.68 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือลดลง 10,518 คน)

เป็นการลดลงในสาขาการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลง 1,282 คน รองลงมาคือ การก่อสร้างอาคาร และการผลิตไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก (ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์) การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักสานอื่น ๆ เป็นสำคัญ ในขณะที่การว่างงาน

สาขาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เพิ่มขึ้น 1,094 คน เป็นสำคัญ การว่างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) (19.46%) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม (17.93%) การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (12.86%) การก่อสร้างอาคาร (10.85%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ -31.80 76.06 -41.65 และ -31.57 ตามลำดับ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -10.71 หรือลดลง 1,695 คน

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้ผลิต ดัชนีชี้ราคาเศรษฐกิจ OECD ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงสาขาการก่อสร้าง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ตามลำดับ

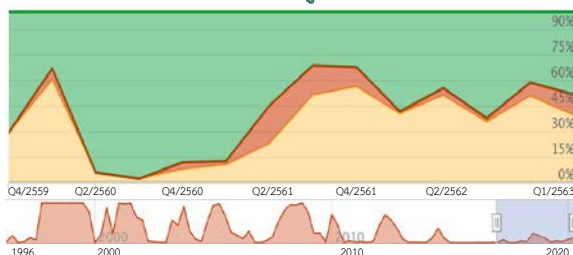
วิกฤตการว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ หมายถึง ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ เพิ่มขึ้นมากกว่า 3,580 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงานร้อยละ 12.27 (เพิ่มขึ้นจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 8.00)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 48.45 เพราะมีค่ามากที่สุดในช่วง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

ตารางผลประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	58.48	45.84	62.41	41.51	48.45
Pre-Crisis	1.39	4.19	2.29	8.00	12.27
Post-Crisis	40.13	49.97	35.30	50.49	39.28
Status	▲	▲	▲	▲	▲

สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC

การจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้มีงานทำที่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้น (ทุกอุตสาหกรรม) ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ไม่นับรวมสถานภาพการทำงานลักษณะอื่น อาทิ อาชีพอิสระ นายจ้าง/เจ้าของกิจการ โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร รายไตรมาส (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เป็นหลัก

สถานการณ์ การจ้างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้มีงานทำ 2.06 ล้านคน คิดเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 1.19 ล้านคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 57.97) การจ้างงานภาคเอกชนหดตัวร้อยละ -0.78

จากไตรมาสก่อนหน้า 9,438 คน) เป็นการลดลงตามการจ้างงานใน

สาขาการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า (ลดลง 13,826 คน) การขายส่งและ

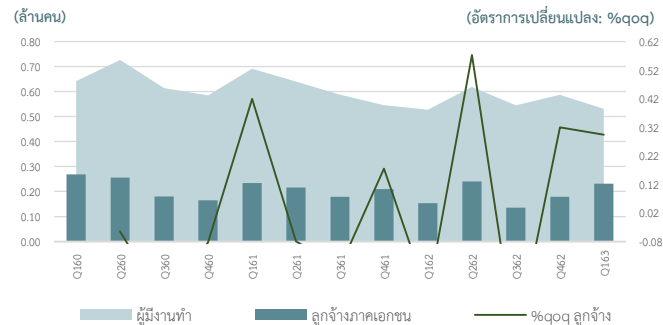
การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ และการผลิต

ผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ (ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์) เป็นสำคัญ

ในขณะที่การจ้างงานในสาขาการผลิตเฟอร์นิเจอร์เพิ่มขึ้น 10,965 คน

รองลงมาคือ การศึกษา และการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) เป็นสำคัญ การจ้างงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง (14.04%) การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) (7.22%) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (5.86%) และการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (4.69%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 0.91 4.18 12.71 และ -8.00 ตามลำดับ

• เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การจ้างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ หดตัวร้อยละ -1.09 หรือลดลง 23,143 คน

Highlight เศรษฐกิจ/สังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาที่ส่งผลต่อการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ในไตรมาสนี้:

การผลิตในพื้นที่จังหวัดระยอง ฉะเชิงเทรา และชลบุรี พบว่า ภาคการผลิตขยายตัวในจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวต่อเนื่องของภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ ส่วนภาคเกษตรกรรมเปลี่ยนจากการขยายตัวมาเป็นหดตัว และภาคบริการหดตัวต่อเนื่อง ด้านภาคการผลิตในจังหวัดฉะเชิงเทราหดตัว ผลจากการหดตัวทั้งในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ด้านภาคการผลิตในจังหวัดชลบุรีขยายตัว ผลจากการขยายตัวต่อเนื่องในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ ส่วนภาคเกษตรยังหดตัว เศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC เมื่อพิจารณาจากด้านอุปทานมีสัญญาณหดตัว โดยเมื่อจำแนกเป็นรายจังหวัด ด้านอุปทานจังหวัดระยอง (ไตรมาส 1 ปี 2563) มีการหดตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อนทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ด้านอุปทานจังหวัดฉะเชิงเทรา (ไตรมาส 1 ปี 2563) มีการหดตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อนทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเช่นกัน ส่วนด้านอุปทาน จังหวัดชลบุรี (ก.พ. 2563) มีการหดตัวจากเดือนเดียวกันของปีก่อนในภาคเกษตร และภาคบริการ ส่วนภาคอุตสาหกรรมยังคงขยายตัว (ที่มา รายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดระยอง มี.ค.63 /ฉะเชิงเทรา มี.ค.63/ชลบุรี ก.พ.63)

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

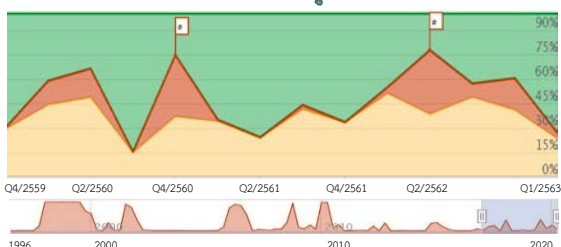
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง ดัชนีราคาผู้ผลิต และที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามลำดับ วิกฤตการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC หมายถึง เหตุการณ์ที่ลูกจ้างภาคเอกชนเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ -1.34 เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ไตรมาสติดต่อกัน

ผลการประมาณการ พบว่า เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงานร้อยละ 3.65 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 19.53)

สถานะของการประมาณการ แสดงถึง เหตุการณ์ปกติที่ร้อยละ 72.92 เพราะมีค่ามากที่สุดในทุก 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

การจ้างงานเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC

Q1/2563
▲ 72.92
▼ 3.65
▼ 23.43

ตารางผลประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	45.14	22.38	42.90	39.60	72.92
Pre-Crisis	3.85	39.34	8.38	19.53	3.65
Post-Crisis	51.01	38.28	48.72	40.87	23.43
Status	▲	▲	▲	▲	▲

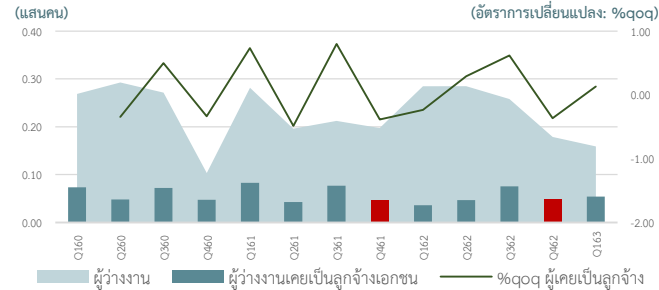
สถานการณ์และการประมาณการโอกาสเกิดวิกฤต การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC

การว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ในการวิเคราะห์นี้ พิจารณาถึงผู้ว่างงานที่เคยมีสถานะเป็นลูกจ้าง (Employee) ภาคเอกชน เท่านั้นในเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ไม่ับรวมการว่างงานกรณีไม่เคยทำงานมาก่อน

สถานการณ์ การว่างงาน ไตรมาส 1/2563

มีจำนวนผู้ว่างงาน 0.16 แสนคน คิดเป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน 0.05 แสนคน (หรือสัดส่วนร้อยละ 34.01 โดยการว่างงานภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 13.15 จากไตรมาสก่อนหน้า (หรือเพิ่มขึ้น 628 คน) เป็นการเพิ่มขึ้นตามการว่างงานในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก เพิ่มขึ้น เป็นสำคัญ การว่างงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการขายนปลึก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์)

(15.50%) การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง (8.40%) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (7.64%) และการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า (7.19%) เป็นสำคัญ โดยเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ -50.10 -21.45 23.07 และ -8.09 ตามลำดับ

เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน: การว่างงานภาคเอกชนในพื้นที่นี้ขยายตัวร้อยละ 49.36 หรือเพิ่มขึ้น 1,786 คน

ประมาณการ: วิเคราะห์หาค่าโอกาสเกิดวิกฤต ในระยะเวลา 4 ไตรมาสข้างหน้า

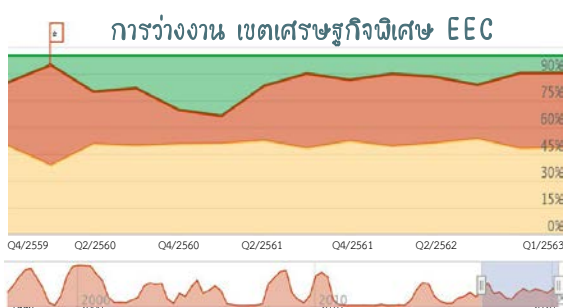
วิเคราะห์ผ่านแบบจำลองโอกาสเกิดวิกฤต ด้วยตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจไทย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี มูลค่าการนำเข้าเครื่องจักร ตามลำดับ

วิกฤตการว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC หมายถึง ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC เพิ่มขึ้นมากกว่า 5,350 คน จากระยะเดียวกันของปีก่อน

ผลการประมาณการ พบว่า เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 – มีนาคม 2564

มีโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงานร้อยละ 41.34 (ลดลงจากการประมาณการไตรมาสก่อนที่เดิมร้อยละ 42.23)

สถานะของการประมาณการแสดงถึง เหตุการณ์ช่วงเปลี่ยนผ่านหรือหลังวิกฤตที่ร้อยละ 48.66 เพราะมีค่ามากสุดในทั้ง 3 เหตุการณ์ (ดังภาพ)

Q1/2563
▼ 10.00
▲ 41.34
▲ 48.66

ตารางผลประมาณการโอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC

(หน่วย:%)	Q1/2562	Q2/2562	Q3/2562	Q4/2562	Q1/2563
Normal	10.18	11.82	16.39	9.79	10.00
Pre-Crisis	40.57	37.20	30.16	42.23	41.34
Post-Crisis	49.26	50.98	53.45	47.98	48.66
Status	▲	▲	▲	▲	▲

ภาคผนวก

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ทั่วประเทศ					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	374.24	147.27	394.52	172.52	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	107.91	11.71	22.05	8.93	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	15.47	10.66	6.59	6.59	10 11
การผลิตสิ่งทอ	3.46	2.18	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	5.49	3.41	2.67	2.67	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	4.56	2.59	4.51	3.85	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	2.88	2.11	1.26	1.26	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	4.90	4.85	11.43	11.43	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	4.12	4.06	3.85	3.85	29 3091
ก่อสร้าง	23.17	15.67	29.25	24.36	41 42 43
การค้า	64.53	27.21	39.14	38.32	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	14.10	6.40	12.26	10.01	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	4.74	4.40	3.55	3.55	55 79
บริการด้านอาหาร	25.18	6.48	13.93	12.35	56
สื่อกลางทางการเงิน	5.43	4.11	6.25	5.97	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	7.18	1.36	3.70	0.78	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	6.31	1.15	3.70	0.78	75 86 87
อาภาศยาน	0.41	0.18	0.72	0.72	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
กทม. ปริมาณ					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	99.94	61.95	102.96	48.07	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	2.44	0.50	-	-	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	5.02	4.34	0.87	0.87	10 11
การผลิตสิ่งทอ	1.48	1.37	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	2.98	2.16	1.16	1.16	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	1.17	0.93	1.30	1.30	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	1.42	1.10	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	2.20	2.17	3.86	3.86	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	1.64	1.61	1.08	1.08	29 3091
ก่อสร้าง	5.40	3.85	3.23	3.23	41 42 43
การค้า	21.23	11.13	9.33	8.58	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	8.16	3.40	5.28	5.28	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	1.49	1.41	-	-	55 79
บริการด้านอาหาร	7.89	2.41	7.04	5.66	56
สื่อกลางทางการเงิน	3.10	2.55	3.32	3.32	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	2.01	0.82	-	-	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	1.76	0.72	-	-	75 86 87
อาภาศยาน	0.37	0.15	0.72	0.72	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ภาคกลาง					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	17.30	8.06	36.10	18.03	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	3.38	0.35	2.62	1.20	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	1.02	0.79	0.54	0.54	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.13	0.11	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.14	0.07	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.15	0.06	-	-	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.20	0.17	0.78	0.78	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	1.04	1.04	3.17	3.17	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	0.24	0.24	0.90	0.90	29 3091
ก่อสร้าง	1.08	0.88	1.76	1.66	41 42 43
การค้า	2.74	0.98	2.83	2.83	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	0.67	0.35	0.49	0.49	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.07	0.06	0.65	0.65	55 79
บริการด้านอาหาร	1.15	0.23	0.16	0.12	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.14	0.10	-	-	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.32	0.04	0.07	0.07	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.29	0.03	0.07	0.07	75 86 87
อาภาศยาน	-	-	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ภาคตะวันตก					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	20.40	7.04	15.59	8.37	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	6.58	0.89	1.75	0.32	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	1.32	0.94	1.00	1.00	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.20	0.18	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.20	0.07	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.18	0.12	-	-	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.12	0.08	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.09	0.08	0.29	0.29	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	0.09	0.08	-	-	29 3091
ก่อสร้าง	1.32	0.95	1.00	1.00	41 42 43
การค้า	3.76	1.33	2.91	2.91	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	0.41	0.20	-	-	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.27	0.25	0.93	0.93	55 79
บริการด้านอาหาร	1.59	0.30	0.85	0.85	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.21	0.14	0.13	0.13	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.36	0.04	0.19	-	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.31	0.03	0.19	-	75 86 87
อาภาศยาน	-	-	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ภาคตะวันออก					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	34.11	17.09	28.56	10.68	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	7.13	1.52	3.04	1.12	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	1.35	0.95	0.89	0.89	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.08	0.03	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.27	0.16	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.54	0.42	-	-	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.36	0.30	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.85	0.85	1.12	1.12	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	2.05	2.03	1.51	1.51	29 3091
ก่อสร้าง	1.92	1.37	2.77	0.92	41 42 43
การค้า	5.74	2.10	1.65	1.65	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.30	0.79	0.45	0.45	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.57	0.53	-	-	55 79
บริการด้านอาหาร	2.57	0.75	-	-	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.29	0.21	0.10	0.10	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.58	0.10	-	-	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.52	0.09	-	-	75 86 87
อาภาศยาน	0.02	0.02	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	89.96	19.66	79.39	28.94	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	41.30	1.78	3.60	0.05	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	2.85	1.63	1.00	1.00	10 11
การผลิตสิ่งทอ	1.15	0.33	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.88	0.53	1.51	1.51	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.85	0.19	1.83	1.83	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.25	0.17	0.13	0.13	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.50	0.50	2.99	2.99	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	0.04	0.04	0.36	0.36	29 3091
ก่อสร้าง	6.48	4.61	9.34	9.11	41 42 43
การค้า	13.50	4.42	5.60	5.60	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.10	0.54	0.20	-	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.41	0.33	0.26	0.26	55 79
บริการด้านอาหาร	4.35	0.69	0.60	0.53	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.61	0.37	2.51	2.22	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	1.86	0.15	2.83	0.11	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	1.63	0.13	2.83	0.11	75 86 87
อากาศยาน	0.001	0.001	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ภาคเหนือ					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	60.37	14.02	53.07	23.15	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	25.05	1.03	4.94	0.48	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	2.23	1.12	1.20	1.20	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.34	0.14	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.71	0.33	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.91	0.28	1.10	0.45	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.30	0.18	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.21	0.20	-	-	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	0.07	0.06	-	-	29 3091
ก่อสร้าง	4.30	2.11	7.38	4.75	41 42 43
การค้า	9.22	3.47	7.88	7.88	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.18	0.57	4.35	2.30	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.50	0.44	0.46	0.46	55 79
บริการด้านอาหาร	3.81	0.99	-	-	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.64	0.44	-	-	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	1.15	0.09	0.09	0.09	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	1.03	0.06	0.09	0.09	75 86 87
อากาศยาน	0.01	0.005	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
ภาคใต้					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	52.15	19.45	78.85	35.27	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	22.04	5.64	6.10	5.75	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	1.68	0.89	1.08	1.08	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.08	0.02	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.32	0.09	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.77	0.58	0.28	0.28	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.23	0.12	0.35	0.35	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.0004	0.0004	-	-	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	0.001	0.001	-	-	29 3091
ก่อสร้าง	2.67	1.90	3.77	3.68	41 42 43
การค้า	8.35	3.77	8.93	8.87	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.28	0.56	1.49	1.49	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	1.43	1.37	1.24	1.24	55 79
บริการด้านอาหาร	3.82	1.11	5.27	5.19	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.44	0.31	0.21	0.21	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.91	0.12	0.51	0.51	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.76	0.08	0.51	0.51	75 86 87
อาภาศยาน	0.02	0.01	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	24.17	5.57	26.63	11.83	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	10.50	0.80	-	0.88	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	0.85	0.51	0.56	0.56	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.05	0.02	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.21	0.12	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.32	0.11	0.08	0.08	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.08	0.05	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.05	0.05	0.17	0.17	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	0.01	0.01	-	-	29 3091
ก่อสร้าง	1.85	1.00	6.88	4.98	41 42 43
การค้า	3.89	1.27	2.79	2.79	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	0.48	0.26	-	-	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.23	0.22	0.93	0.93	55 79
บริการด้านอาหาร	1.29	0.21	0.16	0.08	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.19	0.11	-	-	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.52	0.03	-	-	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.46	0.02	-	-	75 86 87
อาภาศยาน	-	-	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงานที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	18.91	7.08	44.62	14.12	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	7.49	2.13	-	2.10	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	0.68	0.39	0.37	0.37	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.03	0.01	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.14	0.04	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.35	0.27	0.08	0.08	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.09	0.05	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	-	-	-	-	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	-	-	-	-	29 3091
ก่อสร้าง	0.98	0.73	2.60	2.51	41 42 43
การค้า	3.02	1.31	3.39	3.32	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	0.54	0.20	0.61	0.61	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.12	0.12	0.08	0.08	55 79
บริการด้านอาหาร	1.53	0.36	2.62	2.53	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.16	0.10	-	-	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.38	0.05	0.05	0.05	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.33	0.04	0.05	0.05	75 86 87
อากาศยาน	0.01	0.01	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติแรงงาน ประจำปี 2563					
เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC					
รายสาขา	ผู้มีงานทำ	ลูกจ้างภาคเอกชน	ผู้ว่างงาน	ผู้ว่างงาน ที่เคยเป็นลูกจ้างภาคเอกชน	tsic
หน่วย	แสนคน	แสนคน	พันคน	พันคน	หน่วย
รวม	20.61	11.95	15.89	5.41	รวม
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	2.78	0.64	0.26	-	01 02 03
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	0.69	0.50	0.40	0.40	10 11
การผลิตสิ่งทอ	0.05	0.02	-	-	13 203
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.15	0.10	-	-	14
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	0.41	0.36	-	-	16 31
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	0.30	0.26	-	-	2511 2591 2592 2593
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.55	0.54	0.39	0.39	261 262 263 264 268 269 270 273 274 279 2817
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	1.72	1.70	1.51	1.51	29 3091
ก่อสร้าง	1.01	0.76	-	-	41 42 43
การค้า	3.53	1.40	1.49	1.49	45 46 47 952
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.00	0.66	0.45	0.45	49 50 51 52 53 61
ที่พักแรม	0.45	0.44	-	-	55 79
บริการด้านอาหาร	1.76	0.56	-	-	56
สื่อกลางทางการเงิน	0.21	0.16	-	-	64 65 66
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	0.28	0.08	-	-	75 86 87 88
บริการด้านสุขภาพ	0.26	0.08	-	-	75 86 87
อากาศยาน	0.02	0.02	-	-	3030 51

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติผลการประมาณการระบบเตือนภัยด้านแรงงาน ประจำปี 2563								
โอกาสเกิดวิกฤตการจ้างงาน ของลูกจ้างภาคเอกชน								
รายชื่อสาขา	ภาวะ เหตุการณ์ ปกติ (Normal)	ภาวะเหตุการณ์ ก่อนวิกฤต (Pre-Crisis)	ภาวะเหตุการณ์ หลังวิกฤต (Post-Crisis)	สถานะการประมาณ Q1/2563 (Status)	สถานะการประมาณการที่ผ่านมา (Previous Status)			
หน่วย	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	สี	Q4/2562	Q3/2562	Q2/2562	Q1/2562
ภาพรวม	11.57	36.63	51.81		53.46	43.28	49.14	58.23
เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	3.26	88.72	8.02		50.63	45.74	48.54	46.16
การผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม	82.87	14.85	2.27		88.81	83.47	90.36	91.30
การผลิตสิ่งทอ	38.10	7.61	54.28		69.67	81.57	63.95	87.29
การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	47.48	24.44	28.09		43.49	96.17	99.73	52.57
การผลิตไม้ และเครื่องเรือน	90.64	4.79	4.57		95.36	94.92	88.64	94.89
การผลิตโลหะประดิษฐ์ แม่พิมพ์	92.57	0.29	7.14		93.29	91.95	95.10	94.87
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	41.75	35.36	22.89		62.55	53.28	54.03	56.72
การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน	94.08	0.84	5.08		96.22	90.13	88.51	88.52
ก่อสร้าง	38.28	0.00	61.72		49.03	56.50	59.75	89.13
การค้า	96.55	0.39	3.06		94.45	87.18	57.76	47.07
ขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	99.55	0.42	0.02		99.62	99.64	99.67	99.16
ที่พักแรม	77.05	12.37	10.58		80.82	76.16	60.40	73.84
บริการด้านอาหาร	96.59	3.40	0.01		94.26	94.85	93.15	96.93
สื่อกลางทางการเงิน	86.39	2.59	11.03		81.99	81.75	82.17	84.73
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	38.53	21.63	39.84		45.63	48.66	61.28	44.75
บริการด้านสุขภาพ	22.69	14.20	63.10		56.54	52.30	64.34	53.83
อาภาศยาน	80.78	2.20	17.02		82.63	85.94	86.71	87.26

ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติผลการประมาณการระบบเตือนภัยด้านแรงงาน ประจำปี 2563								
โอกาสเกิดวิกฤตการณ์การจ้างงาน ของลูกจ้างภาคเอกชน								
รายสาขา	ภาวะเหตุการณ์ปกติ (Normal)	ภาวะเหตุการณ์ก่อนวิกฤต (Pre-Crisis)	ภาวะเหตุการณ์หลังวิกฤต (Post-Crisis)	สถานะการประมาณ Q1/2563 (Status)	สถานะการประมาณการที่ผ่านมา (Previous Status)			
หน่วย	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	สี	Q4/2562	Q3/2562	Q2/2562	Q1/2562
ภาพรวม	11.57	36.63	51.81		53.46	43.28	49.14	58.23
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	0.10	9.59	90.31		95.54	64.08	72.48	58.03
ภาคกลาง	16.86	39.61	43.53		43.62	46.19	50.41	45.06
ภาคตะวันตก	15.96	25.26	58.79		93.39	94.91	98.03	99.97
ตะวันออก	55.33	10.76	33.91		56.47	59.04	58.41	58.84
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.87	8.64	89.49		92.10	94.80	53.91	79.15
ภาคเหนือ	55.62	0.62	43.76		55.26	54.66	53.68	55.35
ภาคใต้	0.49	7.95	91.56		77.39	92.21	92.83	92.01
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	48.55	3.21	48.25		55.02	56.31	48.44	51.95
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้	0.16	99.41	0.43		67.12	81.17	57.74	85.54
เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC	72.92	3.65	23.43		40.87	48.72	39.34	51.01

ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สถิติผลการประมาณการระบบเตือนภัยด้านแรงงาน ประจำปี 2563								
โอกาสเกิดวิกฤตการว่างงาน ของลูกจ้างภาคเอกชน								
รายสาขา	ภาวะเหตุการณ์ปกติ (Normal)	ภาวะเหตุการณ์ก่อนวิกฤต (Pre-Crisis)	ภาวะเหตุการณ์หลังวิกฤต (Post-Crisis)	สถานะการประมาณ Q1/2563 (Status)	สถานะการประมาณการที่ผ่านมา (Previous Status)			
หน่วย	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	สี	Q4/2562	Q3/2562	Q2/2562	Q1/2562
ภาพรวม	64.11	12.84	23.06		80.28	87.11	79.94	83.79
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	0.16	44.71	55.14		61.09	50.60	51.59	67.94
ภาคกลาง	5.58	26.57	67.85		57.04	75.46	73.73	88.19
ภาคตะวันตก	83.59	1.06	15.34		83.75	94.71	87.74	81.20
ตะวันออก	0.05	28.12	71.83		89.96	87.76	83.64	84.84
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77.84	3.22	18.94		80.25	80.16	77.39	77.96
ภาคเหนือ	6.43	85.37	8.20		88.82	89.69	85.96	88.09
ภาคใต้	0.03	99.96	0.01		45.82	41.31	43.10	40.38
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	44.90	10.67	44.43		47.16	52.76	46.29	44.71
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้	48.45	12.27	39.28		50.49	62.41	49.97	58.48
เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC	10.00	41.34	48.66		47.98	53.45	50.98	49.26

ประมวลผล: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน